உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

14. 2. 72.

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

துகளறு போதம்.

திக்கம் செல்லையா என வழங்கும்
அச்சுவேலியூர்
ஈசானசிவன்
இயற்றிய உரையுடன்

பருத்தித்துறை
கலாநிதியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[1950

136
சித்தாந்தம்
SL-IPR

[1950.

14272

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

துகளறு போதம்.

திக்கம் செல்லையா என வழங்கும்

அச்சுவேலியூர்

ஈசானசிவன்

இயற்றிய உரையுடன்

14272

பருத்தித்துறை

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரோதி௵ தை மீ.] [1950.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசுரம்.

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
வாழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுள் வணக்கம்.

நீர்வனி யிலங்கரனே நின்மலனே சின்மயனே
பாருலக மெல்லாம் பயந்தோனே—சீரார்
துகளறு போதத் துரையுரைக்கத் தூய
புகழுணிவின் பாதம் புகல்.

கந்த வனத்தெங் கருணைக் கடலைக் கனகமன்றிற்
சுந்தர மைந்தொழில் நட்டம் பயிலுஞ் சபாமணியை
மந்த மியற்றமிழ்த் தேசிகன் வேன்மயில் வாகனனைப்
பைந்துணர் கொண்டு பரவிப் புகழ்ந்து பணிகுவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

அநாதியே மலபந்தமுள்ளனவும் அறிவித்தாலன்றி யறியமாட்டாதனவும் சார்ந்ததன் வண்ணமானவையும் ஒன்றையறியுங்கால் பிறிதொன்றினை யறியாத அமூர்த்தியறிவியல்பினவுமாகிய உயிர்கள் கேவலம் சகலம் சுத்தமென மூன்றவத்தை யெய்துவன.

இக்கேவலத்து ஆணவமலமொன்றுமே ஆன்ம அறிவு முழுவதையு மறைத்துக்கொள்ள அக்கேவலான்மா அறிவிச்சைசெயலொன்றுமின்றி அவ்வாணவமலத்தோடு மாத்திரையே கூடிநிற்கும். இதனை;-

"அறிவில னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங்க ளோடுஞ்
செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான்
குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள்கை யில்லான்
பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபியே கேவலத்தி லான்மா."

என்பதனானுணர்தற்பாற்று.

இனி, கேவலமும் அநாதிகேவலம் ஆதிகேவலமென இருதிறப் படுமென்ப. ஆதிகேவலஞ் சர்வசங்காரகாலத்து நிகழ்வதெனக் கூறுப. ஆன்ம அதிசூக்குமமயக்கொழிலுடான [illegible] எனவுங் கூறுப. அதனையே "நள்ளிருளின் நட்டம் பயின்றாடு நாதனே." எனக் கூறியவாற்றானுமுணர்தற்பாற்று. ஈண்டிறைவர்க்கு நள்ளிருளுமின்று, நண்பகலுமின்று, பிலனாயக்குவதெவின் ஆணவமலத்தோடு மாத்திரையே ஏகாசிடக்குமான்மாவுக்குளது. என்றும் பிரியாதுடனாய் நிற்குமிறைவனார் அக்கேவலத்திலு மியற்றியருளு திருநட்டமே நள்ளிருளி நட்டம் எனப்பட்டது. பயிலல் பழகுதல். ஈண்டு சூக்குமவைந்தொழிலை யுணர்த்திநிற்றது. இக்கேவலத்து ஆன்மாக்கள் நுகர்வது துன்பமொன்றே. இதனை:- "துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்காந் தொடக்கெலா மறுத்தநற் சோதி" என்பதனானுமுணர்தற்பாற்று. ஈண்டு துன்பமே எனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்துக் கூறியிருப்பது

கேவலத்து நீக்கியே. வகாசம் பிரிவிலேயுமாம். இத்துன்ப நுகர்வில் ஆன்மாக்கட்குள்ள வெறுப்பும் அதன் மறுதலையாகிய விருப்புமே மூலகன்ம மெனவு மிருவினைப்பாசமெனவுங் கூறப்படுவது.

இனி, இன்னிலையிற் றன்புறுமான்மாக்களிடத்துக்கொண்ட கைம்மாறு கருதாத பெருங்கருணையானே அவ்வவர் மலபரிபாக தாரதம்மியத் துக்கிசைந்த தநுகரணாதிகளைக் கொடுத்தருள அவை எல்லைகடந்தோர்ந் நந்து எழுவகைப்பிறப்பி னெண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனிபேதங்களா கப் பிறந்து சகலாவத்தையையடைவன. இச்சகலாவத்தையினியல்பை,

"உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயல் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயந் தன்னில்
புரிவதுஞ் செய்தி கெல்லா யோனியும் புக்கு முன்று
திரிதருஞ் சகல மான வவத்தையிற் சீவன் சென்றே."

என்பதனுனறியப்படும்.

இனி, சகலாவத்தையின்கண்ணராய எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனி பேதங்களிற் பிறக்குமான்மாக்கள் மானுடப் பிறவியையடைதல் கடலைக் கையால் நீந்திக் கரையையடைந்த தன்மை போலாகும். அங்ஙனம் மானுடப் பிறவியையெய்திய வழியும் நான்மறை வழக்குடைய நாட்டிற் பிறத்தல் புண்ணியமிகுதியானுவது. அவ்வாறு பிறந்து நவ நெறியில் நின்றொழுகுங் குடியிற்பிறந்து பரசமயச்சார்பிற் சேராது சைவ சமயத்தைச் சார்ந்து அந்நெறியினிற்றும் புண்ணியம் செயற்கரிய செவ லானுப பெறற்கரிய பேறாகும். அந்நிலையையடைந்தவான்மாக்கள் அறி யாத வண்ணமே சிவபுண்ணியத்தைச் செய்யுமாறு எம்பிறைவனர் செய்வித் தருளி, அப்புண்ணிய விசேடத்தினாலே அதன்பின்னர் அச்சிவபுண்ணி யத்தையறிந்து செய்யுமாறு செய்வித்தருளி அதன்பின்னர்த்துரியவைகச் சமயமாற்றுக்கும் பொதுவாயுள்ள உபாயச் சரியை கிரியா யோக ஞான மென்னுநான்கையு மறிந்தொழுகுமாறு மென்மேல வுடாத்தவிர்த்தருளியும் அவ்வொழுக்க நெறிநின்றோ ரடைதற்குரிய சித்தாந்த சைவத்துட் கூறிய சிறப்பாகிய உண்மைச்சரியை கிரியை யோகம்மூன்றனையும் முறையே ஒழு குவித்து அச் சிறப்பியல்புபொருந்திய தவத்தினாலே தன்சந்நிதியின்கண் நிற் குவதாகிய ஆணவமல பரிபாகம் வரச்செய்து அதனுடையத்தக்க சத்தி நிபாதத்தை விளக்கி அவ்விளக்கத்தினாலே இருவினையுஞ் சமமாகவதிலே யொப்புக் காணுமாறு செய்தருளுவர். இம்முறையே சகலாவத்தையில் நிகழ்வதின்:— "புகலுமிதில் வந்தபெரும் புண்ணியத்தால் வாய்ந்தமல பாகத்தாற், பந்தசத்தி கோவிலுடா தாயொப்ப" எனவும்,

"அரிய மானுடத் தேதுபடா கலந்தகஞ் சத்தி
பரிய தாஞ்சிவ புண்ணிய மூட்டன்வீரா மூழ்கும்
பெரிய வாட்களிற் பிறுமல பாகமாம் பின்னர்
விரியுஞ்சத்தி நிபாதம்பின் விளைவொப்பு மெவும்" எனவும்,

"நெறிதரு புண்ணியச் சரிவினகன் மூன்று நிரப்பியே தவ்வலி தேய்ந்து
பரிமல பாகம் பயிற்றுபு சத்தி பதிந்திரு வினைச்சமமாக்கி"

எனவும், பஞ்சாக்கரப் பஃறொடை முதலிய நூல்களிற் கூறியிருக்கின்றத னாலுணரலாகும். அன்றேல் அஃதன்னமாகச்சுத்தாவத்தையில் நிகழும் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாதத்தையே சகலாவத்தையில் நிகழ்ச் சியாகக்கொண்டு இடர்ப்படுவாரும் பலர். இன்னும் இதனை மாதவச் சிவஞானயோகிகள் சிவஞானசித்தியாருக்குச் செய்தவுரையில் நான்காஞ் சூத்திரத்து இறுதிச்செய்யுளில் "சத்திநிபாதத்துக்கு மூலமாகிய மலபரிபாக மும் இருவினையொப்புக்குமூலமாகிய சிவபுண்ணியமும்" எனக் கூறியிருத் தலும் காணற்பாலது. இனி இறப்பிறவத்தானிருவினையொப்பெய்திய வான் மாக்கள் சுத்தாவத்தையைத்தலைப்படுவன. இச்சுத்தாவத்தையினியல்பு—

"இருவினைச் செயல்க ளொப்பி லீசன்றன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி மூன்றாந்
திரிமல மறுத்துப் பிண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம்
பெருகிமே யவன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே."

என்பதனானுணரப்படும். சிவஞானபோதமுதலிய சித்தாந்தநூல்களிற் றெருத்துக்கூறியிருக்கின்ற ஞானத்தில் ஞானமாகிய நாலாம்பாதமும் முப்பது அவைதங்களை வகுத்துக் கூறுவது "ஞானநூல்போதம்" என் னும் இச்சாதனமாம்.

தன்-குற்றம். என்ற மலவாசனையறுப குற்றத்தையுணர்ந்திறந்து தகைமையுறுகரும்போதமென இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை. என்னை? "உயர்ஞான பிரண்டா மாறு மலமகல வகலாத மன்னு போதந் திருவரு ளொன்று." எனவும், "பசுமதனை யறிக்கும் பாக்கினி லோங்கிய ஞானம், உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்" எனவும், "நாலாம் பசுதனை [illegible] கனேயுத் தக்கமெய்ஞ் ஞானம்" எனவுங் கூறப்படுதலின். முதனூற்போதம், மெய்ஞ்ஞானம், அருள்ஞானம், பரஞானம், [illegible], சிவஞானம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. இன்னூற்கு விரியாய நூலைச் சிவஞான ராயின் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருச்சோபான

யாரே யாதாய் நுரைசளாக இதனை விரித்துக்கூறுவதெனலாம். கேக்கப் பட்டமையிற் கேவை எனப்பட்டது. சரியல்பாலவிருபொருள் என்றும் பிரியாது ஒன்றாய் விரவிநிற்குமியல்பு கேவையெனப்பட்டது. கேவை அத்துவிதம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

இனி, இருவினையொப்பெய்திச் சத்தாவத்தையைத் தலைப்பட்ட வான்மாத் தன்னைத்தரிசிக்கவியலாது மலவாசனையாலுப மயக்கத்தால்

"எல்லாம் பொய்யென்றிங் கிருந்தேனு நானன்றே
நல்லாய் எனையறிந்தே நானன்றே—சொல்லாரு
நான்பிரம மன்றி அதுவே புணர்த்துதற்கு
வான்பிரம முன்னதோ மற்று."

எனக்கூறி நானே பிரமமசிவமென்ன முனைத்துநின்றவவதாரத்து இதுகாறு மூமிக்குயிராய் நின்றுணர்த்திய பிரானுர் மானுடச்சட்டை சாத்தி குருவாரியராகவும் எழுந்தருளிவந்து,

"உன்னறிவை நீயே உணர்வையே யாமாகி
நின்னெடுகாட் பாசந் நியையாயே— புன்னறிவை
நீங்கா வறிவாகி நீரு மிரதமும்போ
லாங்கா வரநுமருள்."

எனத் தெருட்டியவிடத்து அம்முனைப்பொழிந்து தன்னைத் தரிசித்துப் பின் சுத்த சொப்பனத்தையெய்தித் திருவருளோடுகின்று ஐந்தொழிலுமாற்றுபவன் நானேயென முனைந்து நிற்கும். அக்கிலையினும் ஐந்தொழிலும் அருட்செயலன்றி உன்செயலன்றெனத் தெருட்ட அம்மயக்கமு மொழிந்தவிடத்து மலவாசனையாலுய மயக்கமும் அறவேயொழியச் சுத்தனும் அருள்வழிநின்று சிவனைத் தரிசிக்கும். இது சுத்தத்திற் சுழுத்தி. பூசப்பழிப்பு முதல் ஞானதரிசனமிறுவாயாகவுள்ள பதின்மூன்றவத்தைகளுஞ் சாக்கிரம். இதனுள் தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம் என்னு நான்குமடங்கும். சொப்பனத்துப் பரைதரிசனமுதல் பரையிற் போசமிறுவாயாகவுள்ள நான்கவத்தைகளுமடங்கும். ஈண்டு சிவரூபமும் ஆன்மதரிசனமும் ஒருங்கு நிகழ்வன. சுழுத்தியில் சுத்தபரபோகமுதல் பரையிலதீதமிறுவாயாக வுள்ள நான்கவத்தைகளுமடங்குவன. ஈண்டு ஆன்ம சுத்தியுஞ் சிவதரிசனமும் ஒருங்கு நிகழ்வன. பின், இந் நிலையினின்றுஞ் சிவத்தோடுசேர்ந்து திருவருளோடுந் தூர்ந்து ஏகமாய் இறைபணிநின்று பெறற்கரிய பேரின்ப ஆனந்தத்தை ஆன்மாவெய்தும். இது துரியம்.

இதில் சுத்தாவத்தை முதல் பரமானந்தபோகம் இறுவாயாகவுள்ள ஆறவத்தைகளுமடங்குவன. இது சிவயோகம். இனி, இந் நிலையையடைந்த ஆன்மா கேவலம்முதல் இதுகாறுமுடனின்று கைமாறுகருதாது செய்தருளிய எம்பிரானுடைய பெருங்கருணைத்திறத்தை அயராது உன்னுந்தோறு மெழுவதாகிய அன்பால் எம்பிரான்திருவடியையடைந்து ஆண்டு சிவபோகத்திற் திளைத்து என்றும் நீங்காது இன்புற்றிருக்கும். இது துரியாதீதம். இதில் பரமானந்தபோகம் பரமானந்தமேலீடு, பரமானந்தவுவசம் என்று மூன்றுமடங்கும். இதுவே சிவபோகம். இதுவே ஆன்மாக்களது ஆதியந்தமில நிகழ்ச்சி. கேவலத்துத் துன்புற்றுஞ் சகலத்துப் பிறந்திறந்துஞ் சுத்தத்து மயக்குற்றுமான்மாக்கள் நின்றவிடத்துப் பயின்றுடியும் தில்லையிற் கூத்தனுமியம் தென்பாண்டிநாட்டானுமி அவ்வற்பிறவியறுப்பானுமியும் என்றும்பிரியாது உடனின்று கைமாறுகருதாது செய்தருளும் எம்பிரானுடைய பெருங்கருணைத்திறம் என்றும் மறவாது எம்மனத்திற் பொருந்த எம்பிரானே அருள்புரிவாராக. மறப்பின் "எந்நன்றி கொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய் வில்லைச்—செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு" என்பதுஞ் சிந்திக்கவேண்டியது. இனி, இந்நூல் தெள்ளுதெசெந்தமிழ்நடையில் யாக்கப்பட்டு இயற்றமிழ்ப்புலவர்க்கு இனியவிருந்தாவது ஞானநூலையோதுவோரைச் சன்னெறிப்படுத்து நலமயருத்துவது. கவிதொறும் கவிதொறுகன்சுவையும் பயப்பது. ஆய்தொறுமாய்தொறும் அருட்டுறை சேர்ப்பது. தெளிந்தவிடத்துப் பேரானந்தப் பெருவாரிதியிற் கடைந்தெடுத்த தெவிட்டாவின்பத் தெள்ளமுதனிப்பது.

இதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவருட்டெய்வத் தேசிகமுதல்வர், கொற்றங்குடி உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகள் சந்தானத்து வந்த சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகளாகும் பெருந்தகையாவர். (இப்பெரியார் வேறு திருச்செந்நாசகவியற்றிய பெரியார் வேறெனமுடிந்த முடிவாகக் கூறப்படுகின்றது.) இச் சிவகுருநாதன் மாயூரத்துப் புகைவண்டி நிலையத்துக்கு மேற்புறத்துள்ள சித்தர்வனம் என்னும் திருப்பதியில் தம் சீடர்களோடு கீட்டையிலமர்ந்தெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயில் இன்றும் சைவ அந்தணரார்ச்சிக்கப்பெற்றுத் திருவருட்பொலிவோடு விளங்குகின்றது.

இந்நூல் மாதவச்சிவஞான யோகிகளால் பேரார்வத்தோடு மதிக்கப்பெற்று மேற்கோளாகவாளப்பட்டதாயின் அதன்பெருமை எம்மாற் சொல்லுந்தரத்ததோ?

இந்நூற்கு இதுகாறு யோருரையுங் காணப்படாமையானும், ஒருரையெழுதவே இந்நூலை யன்பாய்ந்து தெளிந்துபயனெய்தற்கு வாயிலாகுமெனத் துணிந்தும், இதனைக் கற்குமாணவருடைய மாணுக்கர்க்கும் பயன்படுமென நினைந்தும் இவ்வுரை எழுதப்பட்டது.

"புன்புலால் யாக்கை புரைகனியப் பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென் னென்பெலா முருக்கி யெளியையா யாண்ட வீசனே மாசிலா மணியே துன்பமே பிறப்பே யிறப்பொடு மயக்காந் தொடக்கெலா மறுத்தநற் சோதி யின்பமே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே னெங்கெழுந் தருளுவ தினியே"

"நன்னிருளி நட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
யல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து"

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டதேவன் திருவடி வாழ்க.

ஈசானசிவன்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
—1—	25	நன்னிருளி	நள்ளிருளில்
—3—	28	யுறசீக்கும்	யுறமாற்றும்
—6—	2	புரைகனியப்	புரைபுரைகனியப்
௯	15	உண்மிமையி	உண்மையி
௧௦	5	போானந்த	போனந்த
௧௧	15	குற்றசீக்கும்	குற்றம்நீக்கும்
௧௫	12	அவற்றின்று	அவற்றின்றாம்
௧௯	12	மலசீய	மலம்சீய
௨௨	31	பக்குநின்ற	பக்குநில்லின்ற
௨௭	13	வன்றோநான்	வன்றோதன்
,,	28	அருளிலே	அறிவிலே
௨௯	20	சிற்பவற்சேரு து	சிற்பவர்ச்சேரு து
௩௯	13 14 15	அன்றி வேறு ஒன்றும் இல்லை—அவ்வி றைவனா நிருவுருவமேயன்றி ஆன்ம தமெனப்படும் பொருள் வேறில்லை.	என்றுரைக்குமாகமமுதல்—வனச் சுருதி சொல்லு கூறும்.
௪௦	17	புகுந்தது அது ஆங்கு	புகுந்தது ஆங்கு
,,	23	தருமடி	தருமமடி
௪௯	15	வெளிபோகும்	வெளியேபோகும்
,,	31	தானத்தி	தானத்தில்
௫௨	28	அக்தசியாகஞ்	அத்தசியாகஞ்

௨௯-ம் பக். 97-ஆம் செய்யுளுக்கு முகசாமம் சரியை என்பதைச் சேர்த்துவாசிக்க.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நவாலியூர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ. க. சோமசுந்தரப்புலவர் இயற்றியது.

நீர்மலி செஞ்சடை நின்மல னக்காட்
பார்மலி மன்னுயிர் பவத்தொடர் பறுத்துச்
சீர்மலி சேவடிச் செந்நிழல் சேருபு
வாய்மலர்ந் தருளிய நூற்பல வவற்றுட்
சத்திநி பாதத் துத்தம ரகனோர்
முப்பொரு டெளிந்து பொற்புற வுதவிய
சைவசித் தாந்தத் தெய்வத நூலின்
முடிந்த முடிபெலாம் வளம்பெற விளக்கிப்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
வழிவரு ஞானத் தெளிவுறு பெரியோன்
ஐம்முகத் துரைத்த வறுமுகப் பெருமான்
செம்மலர் மென்றாள் சேர்த்தியாட் கொண்ட
சிற்றம்பல நாடிக ளென்னு நற்றவன்
குறிய வடியிற் பெரிய வாசிழுக்
செற்றரு கொள்கையி னெறிவர வருளிய
இகலறு முண்மைத் துகளறு போதம்
பக்குவ ருணர்ந்து சற்கதி யெய்தப்
பொற்புறு நல்லுரை யற்புட னுரைத்தனன்
பொன்னிலங் காபுரிச் சென்னியென் றுரைக்க
மன்னுயாழ்ப் பாண வளநக ரொருசார்
செச்சென் கழனியுங் கன்னற் படப்பையுந்
தாழை மருங்கின் மாகதல் காய்த்துப்
பலவம் பழுக்கு மழகுஞ் சோலையும்

தேமா வளநுர் தீஞ்சுவைப் பலவும்
லாமா முகனென வான்குலை தூக்கும்
வன்னைக் கதலியும் மன்னிய வளஞ்சேர்
மன்னவர் மதித்த தன்னிகர் சிறப்பின்
அச்சுவேலிப் பதி மெச்சிடு பழமையும்
திருவுங் கல்வியுஞ் சிவநெறி யொழுக்கமும்
மருவிய சைவ வேளாண் மரபினில்
வந்தவ தரித்த இந்திரச் செல்வன்
சின்னத் தம்பிவேள் செய்தவ மதனுள்
வள்ளி நாயகி மணிவயிற் றுதித்த
எள்ளருஞ் சிறப்புடை மக்கள் தொல்லையுள்
கந்தவனத்துக் கடவுட்கற் பகத்தின்
சுந்தரச் சேவடி துதித்திடு மன்பன்
அத்திருக் கோயி லாதின கர்த்தன்
வெண்மயில் வாகன விற்பன்னன் றன்பால்
இலக்கண இலக்கியங் கலக்கற வுணர்ந்தோன்
சைவசித் தாந்த மெய்ந்நெறி நன்னூல்
கைவர வுணர்ந்த மெய்வரு குரிசில்
தெய்வத் தீக்கை உய்வுறப் பெற்றே
அகத்தும் புறத்தும் அரனடி பருச்சனை
உகப்புடன் புரியு முத்தமன் மிகப்புகழ்
திக்கம் செல்லைய வேளென வெங்கும்
தக்க தன்பெயர் தகுதியின் வைத்தோன்
தேசார் நீடிர காமத் திருமலி
ஈசான சிவனென வியம்பும்
மாசி லருங்கலை வல்ல பண்டிதனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

துகளறுபோதம்.

மங்கல வாழ்த்து.

சிவஞானபோதம் முதலிய சித்தாந்த நூல்கள் தசகாரியங்களாகத் தொகுத்துக் கூறும் ஞானத்தில் ஞானமாகிய நிட்டையினியல்பை முப்பதவதாரங்களாக வகுத்துரைப்பான் எடுத்துக் கொண்ட ஆசிரியர், சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப்புரியுந் தமக்கு இடையூறுசிறிதுமணுகாமை உணர்ந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டும், முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கல வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்:—

எல்லாம்பொய் யென்றே யெனைக்காட்டி யெம்பிரான்
சொல்லாத பேரறிவு தான்சொல்லி—நல்லதொரு
அற்புதமா மானந்த மாக்குதல் செப்புதற்குக்
கற்பகத்தின் றாளிணையென் கண்.

இதன்பொருள்: எம்பிரான்—கேவலம் சகலம் இரண்டினும் உயிர்க்குயிராய் உள்நின்றுணர்த்திய பிரானுர், இருவினையொப்பெய்திச் சுத்தாவத்தையைத் தலைப்பட்ட அவதாரத்து மானுடச்சட்டைசாத்தி ஞானாசாரியராக எழுந்தருளிவந்து, எல்லாம் பொய் என்று காட்டி—மண்முதற்கலையீறாகிய தத்துவங்களனைத்தும் அநித்தமாகிய பொய்ம்மையையுடையனவெனக் காட்டி, எனைக்காட்டி—பின்னர் இத்தத்துவங்களினின்று நீங்கிய யானே பிரமமாமெனென முனைத்தவழி, அங்ஙனநீங்கும் வல்லறிவுடைமையாயின் இக் கீழ்நிலையும் பிறவிப் பெருங்கடலில் மூழ்கி வருந்தாய். அதின் மூழ்கி வருந்திய உன்னை இக்கீழ்நிலையிற் கொடுவந்து விடுத்தது உன்னையன்றம் பிரியாது உடனாய் நின்றருள்புரியும் இறைவனருளேயெனத் தெருட்டியவிடத்து, அந்நிலையினின்று நீங்கிச் சுத்த சொப்பனத்தையெய்தி நான் னைத் தரிசித்தபான், இத்திருவருளோடுகூடி ஒத்தொழிலையற்றவிவனாக

யாயினை யான மூமிலார்தமிடத்து, காச்சிய இரும்பினிடத்துச் சுடுதற்றொழிலைச் செய்வது தீயேயன்றி இரும்பல்ல. அதுபோல உன்னோடு உடனுறை சிற்குர் திருவருளே உன் பொருட்டு ஐந்தொழிலுஞ் செய்வதெனத் தெருட்டிய வழி மூலமப்பொழிந்து தவன்ற சுத்தியடைய அக்கினியில் என்னைச் சுத்தனாக்கிக்காட்டி, சொல்லாத பேர் அறிவு தான்சொல்லி—அருளி சிவாகமங்களில் விதிமுகத்தாற் கூறாது அநுபவமாகிலான ஞானாசிரியரமைந்த பேரறிவெனப்படும் மெய்ஞ்ஞானத்தை அவதரக்கடோது மனுபவத்தோடொட்டி யுணர்த்தி, நல்லது ஒரு அற்புதமாம் ஆனந்தம்—பெருநன்மை யெனப்படுவதும், ஒப்புயர்வில்லாததும், இத்தன்மைத்தெனச் சொல்லவியலாத பெருமையுடையதுமாகிய பரபோகத்தை, ஆங்கு அருந்தல்செய்தற்கு—அக்கினியில் யாட்டியருளுதலைக் கூறுதற்கு, கற்பகத்தின் தான் இணை யெனக் கண்—பொற் பொதுவின்மேற் றிருக்கோபுரத்துத் தென்புறத்துக் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குங் கற்பகவிநாயகக்கடவுளது இரு திருவடிகளும் என் அறிவினிடத்தவாக. காட்டி என்பது இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது.

கண்-அறிவு. ஏ-தான், அசைகள்.

எல்லாம் பொய்யென்று காட்டி யென்றதனால், பூதப்பழிப்புமுதல் ஞானதரிசன மிறுவாயாகப் பதின்மூன்று அவதாரங்களும், வினைக்காட்டி என்றதனால், பசைதரிசனமுதல் பசைவிலகிதம் இறுவாயாக எட்டவதாரங்களும், ஆனந்தமாங்கருத்தல் என்றதனால் சுத்தாவத்தைமுதல் பரமானந்த அவசம் இறுவாயாக ஒன்பது அவதாரங்களுங் குறிப்பாற் கூறியவாறுபெறப்பட்டது. இங்ஙனம் நூனுதலிய பொருளையுங் குறிப்பாற் றன்னகத்தடக்கி நிற்றல் மங்கலவாழ்த்துக் கிலக்கணமாகும்.

பாயிரம்.

1. பதிபசு பாசந் தெரித்துப் பாச
விதிவழியை வென்றதனின் வேறும்—கதிவழங்கும்
மெய்கண்டான் சந்தான மேவிச் சிவானந்தம்
கைகண்டார் காணுங் கரு.

இ—ள்: பதி பசு பாசம் தெரித்து—இறை உயிர் மலம் எனப்படும் மூப்பொருள்களின் இலக்கணங்களைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, அந்தப் பாச விதிவழியை வென்று—ஞானத்தை மறைத்து அஞ்ஞானவழியிற் கொடுசெல்லும் பாசத்தருகிய வழியை அறவொழித்து, அதனின் வேறும் கதிவழங்கும்—அந்தப் பாசவழியின் வேறுகிய பரபோகமாகிய வீட்டைப் பயக்கும், மெய்கண்டான் சந்தானம் மேவி—மெய்கண்டதேவநாயனாரது சந்தானாசாரியரை அடைந்து, சிவானந்தம் கைகண்டார்—சிவானந்தத்தைப்பயக்கும் நிட்டை சித்திக்கப்பெற்றுச் சிவபோகத்தழுந்தினோர், கரு காணுர்—அன்னையின் கருப்பாசயத்திற் புகார். பிறப்பிலர் என்றபடி.

சடசித்துப் பிரபஞ்சமாகிய எல்லாப்பொருளையுந் தமது சத்தி சந்நிதி சங்கற்ப மாத்திரையிற் படைத்தளித்தழிக்குந் தனிமுதல் என்பார் பதியெனவும், ஆன்மாக்கள் அநாதியே மலத்தொடக்குள்ளனவென்பார் பசுவெனவும், தம்மோடு என்றும் பிரியாது உடனாய் நின்று உணர்த்திவருளும் பிரானுடைய ஆன்மாக்களறிந்து பேரானந்த வநுபவத்தை யெய்தவொட்டாது ஞான நிரோதகமாய் மறைத்து நிற்பதென்பார் பாசம் எனவுங் கூறினார். ஞான நூலைக்கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிதவழியன்றிப் பாசத்தாலாய வழியைத் துறத்தல் அரிதென்பார் பாசவிதிவழியை வென்றெனவும், அங்ஙனம் விதிவழியைவென்றவிடத்தும் நன்னெறியைக்காட்டும் மெய்கண்டதேவநாயனாரது சந்தானாசாரியரையடைந்து ஞானோபதேசம் பெற்று ஞான நிட்டை யெய்தியவழியே பரபோகஞ்சித்திக்கும் பிறவியொழியுமென்பார் அதனின் வேறு மெய்கண்டான்சந்தானம்மேவிச் சிவானந்தங்கைகண்டார் காணர்கரு எனவுங்கூறினர். ஞானத்தானன்றி வேறெவ்வாற்றானும் பாமுத்தியடைதல் கூடாதென்பது ஒருதலை. அஃதன்னமாக, இந்நூல் நிட்டையினியல்பும் அதனையெய்தும் வழியும் அந்நிட்டையே பாமுத்தியைப் பயப்பதெனவும் இச்செய்யுள் நூற்பயன் கூறியவாறு காண்க.

2. உற்ற சரியை யொழியாத நற்கிரியை
குற்ற மிலாயோகக் குறிநெறியும்—முற்றிப்
பிறந்தார்க டாமறியப் பேசுகே னன்றிப்
பிறந்தா ரறியாத பேறு.

இ—ள்: உற்ற சரியை—வைதிகசைவ சித்தாந்தமாகிய சித்தாந்த சமயமே உயிர்க்குறுதி பயக்குஞ் சமயமெனத் தெளிந்து அதனை அடைந்து ஞான நூலைக்கேட்டலாகிய சரியையும், ஒழியாத நற்கிரியை—அங்ஙனங்கேட்டபொருளை இடைவிடாது சிந்தித்தலாகிய கிரியையும், குற்றமிலா யோக குறிநெறியும்—பாமுத்தியைப்பயவாது பதமுத்தியைப் பயக்கும் அட்டாங்க யோகமொழிந்த சொரூபத் தியானமாகிய தெளிதலெனப்படும் யோகமும், முற்றிப் பிறந்தார்கள் தாம் அறிய—மேற்கூறிய மூன்றும் முதிர்ந்து நிட்டை ஒன்றிமெய்துமாறு பிறந்த பக்குவர்களே அறியுமாறு, அன்றிப் பிறந்தார் அறியாத பேறு பேசுகேன்—சரியை முதலிய மூன்றினையும்முடியாத அபக்குவர்களறியாத பேருகிய நிட்டையினியல்பை யான் சொல்லுவன்.

"புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும் புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலு மாச்சிரம—அறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்தும்— சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத் திறத்தடைவர்" என்றபடி சித்தாந்தசைவர்தாமடைதற் சித்தாந்த நூலைக் கேட்டலாகிய சரியையை என்பார் உற்றசரியை எனவும், அவ்வழியாற் கேட்ட முப்பொருள்களினிலக்கணங்களையும் இடையறாது சிந்தித்தலே தெளிதற்கேதுவாகுமென்பார் ஒழியாத கற்கிரியை எனவும், தெளிந்தவிடத்தும் பாழுத்தியைப்பயக்கும் அகண்டாகார சித்த வியாபக சச்சிதானந்த சொரூப பசிவத்தைத் தியானித்தலாகிய ஞானயோகத்தைச் செவ்வனே முடித்தேன்பார் குற்றமிலாயோகக் குறிநெறியும் முற்றி எனவும், அந்நெறி முடித்துப் பிறந்தவர்களே இந்நூல் கேட்டற்குரிய அதிகாரிகளென்பார் பிறர்தார்கள் நாமறியப் பேசகேன் என்றும், சரியை முதல் மூன்றையும் முடியாது பிறந்தவர் இந்நூல் கேட்டற்கு அதிகாரிகளல்லர் என்பார் அன்றிப்பிறந்தார் அறியாதபேறு எனவுங் கூறினர். இந்நூல் கேட்டற்குரிய அதிகாரிகளது இலக்கணங் கூறியபடி. அதிகாரிகளது இலக்கணம் இன்றியமையாமையை உணர்த்துவார் எதிர்மறையானுமதனை வற்புறுத்திக் கூறினர்.

3. எல்லாங் கழற்றி யிறைவ னுடன்கலக்க
வல்லார்கள் கண்ட வழிபலவுஞ்—சொல்லரிய
தம்பிரான் றன்க டனைவாத வாதவூ
ரெம்பிரான் தந்தா னெமக்கு.

இ—ள்: எல்லாங் கழற்றி—மண்முதல் நாதமீறாகிய தத்துவங்களையும் யான் எனது என்னும் முனைப்பையும் வென்று, இறைவனுடன் கலக்க வல்லார்கள் கண்ட வழிபலவும்— பசிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்கும் பரிபாகமுடைய பெரியோர்கண்ட பல வழிகளையும், சொல்லரிய தம்பிரான் தான்கள் தணவாத வாதனையும், இத்தன்மைத்தென்று சொல்லுதற்கரிய தம்பிரானுரது திருவடிகளை அயராமையானுய வன்பனெய்தும் பரமானந்த பரபோகத்தைப் பயக்குஞ் சகசநிட்டையினையும், எம்பிரான் எமக்குத் தந்தான்—எம் ஞானசாரியராகிய சிவமே எம்பொருட்டு எமக்கு உணர்த்தியருளினர்.

உண்மைஞானம் பலதிறப்படாது ஒன்று மோரியல்பிற்றென்பதூஉம் அதன்வழியே சிவானுபூதிச்செல்வரால் நிட்டை கைவரப்பெற்ற பெரியோர் கண்ட வழிகள் பலவும் என்பதூஉம் உணர்த்துவார் எல்லாங்கழற்றியிறைவனுடன் கலக்க வல்லார்கள் கண்டவழி பலவும் எனவும், நிட்

டையினியல்லை அநுபவவாயிலா னுணர்த்தியருளினர் என்பார் தம்பிரான் றன்கடனைவாதவாதனேயும் எனவும் தமக்கே அன்றி தம்மை யொத்தபக்குவர்கள் எல்லோர்க்கும் பயன்படுமாறு உணர்த்தியருளினர் என்பார் எம்பிரான்தந்தான் எமக்கு எனவும் பன்மையாற் கூறியருளினர். தணவாமை கன்று அபாரமையை உணர்த்திற்று. உம்மைகள் எண்ணுப்பொருளின. எம்பிரானென்றவிடத்துத் தேற்றேகாரம் விரித்துரைக்கப்பட்டது.

பூதப்பழிப்பு.

(பூதங்கள் சடமெனவெ இழித்துக் கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.)

4. மண்ணுக் குயிராகி வந்துரத்துத் தான்தரிக்கு
மெண்ணு முரோம மாதியிதன் காரியமாம்—வன்னமிற்
பிறவுங் கடினமாய்ப் பேசியது தானுந்
துறவுமுதற் பூதத் தொழில்.

இ—ள்: மண்ணுக்கு உயிராகி வந்து உரத்து தரிக்கும்—நிலத்தின் குணமாயமைந்தது உரத்துத்தரித்தலாம், எண்ணும் உரோமமாதி இதன் காரியம்—மயிர்என்பு தோல்தசை நரம்பு எனஎண்ணப்படும் ஐந்தும் நிலத்தின் காரியங்களாம், கடினமாய்ப்பேசியது பிறவுமாம்—கடினத்தன்மையையுடைய பிறபொருட்களுமாம், முதற் பூதத் தொழில் துறவு—ஆதலின் இது சடமாய் அழியுந்தன்மையது, இக்காரணத்தால் மரணவுகளை நிலத்தின் தொழில் சடத்தன்மையது உயிர்த்தன்மையதன்றெனத் துறக்குதி.

உயிர் என்று குணத்தை உணர்த்திற்று. துறவு-தொழிற்பெயர். துறத்தல் சாறும் என்றபடி. தான், ஆம். அசை.

5. நீர்க்குயிராய் நின்றே நெகிழ்ந்து குளிருமே
பார்க்கிலீ ராதி பகர்கருமம்—சார்க்குரிய
வெள்ள முதலாகும் மெய்யுணரி னப்புத்தா
னென்ன விடப்படா தாம்.

இ—ள்: நீர்க்கு உயிராய் நின்று நெகிழ்ந்து குளிரும்—நீருக்குக் குணமாவது நெகிழ்ந்து பதஞ் செய்தல், பார்க்கில் பகர் கருமம் நீர் ஆதி—ஆராயின் நீர் உதிரம் சுக்கிலம் மூளை மச்சை என்னும் ஐந்தும் அதன் காரியங்களாம், சார்க்குரிய வெள்ளம் முதலாகும்—முதலியவிடத்துள்ள நீர்முதலிய எனைய நீர்களுமாம் அதன் காரியங்களாம், மெய் உணரின் அப்பு அன்னவிடப்படாது— நீருக்குச் சலவ நெற்றதுணமென்பனதாமதற் செயியவுமுண்மையி னுணர்தல் அந்நுணம் உய்யாத நிலைமையினுக்கும் செல்லவிடப்படாது. அதனை அறிகுதி.

நீயின் குணமாகிய கலை, பயிற்சியைத்தானும் வாசனையான் அற்றம் பார்த்து ஆன்மஅறிவை மயக்கித் தன்வழிப்படுத்துச்சென்று பிறவிக்கு வித்தாகும் ஆகாமிய கன்மத்தை விளைத்து விடுதலின் அதனைத் தடுத்தல் ஒருதலையாக வேண்டப்படும் என்பார் மெய்யுணர் வைப்பத்தானைவிடப்படா தென்பன கூறினார் ஏகாரங்கள் இரண்டு தான், ஆம் என்பனவும் அசைகள்.

6. உன்னிக் குயிராகி வந்தகட் டொன்றவிக்கும்
பன்னு பசியாதி பயில்கருமம்—மன்னும்
விளக்காகிப் பந்தமாய் வேறுகி நிற்குந்
துளக்கமிலாத் தேயுத் தொழில்.

இ—ள்: உன்னிக்கு உயிராகி வந்து கட்டு ஒன்று அவிக்கும்—தீயின் குணம் கட்டொன்றவித்தலாம், பயில் கருமம் பன்னும் பசி ஆதி— தீயின் காரியமாகச்சொல்லப்பட்டவை ஆகாரம் நித்திரை பயம் மைதுனம் சோம்பல் என்னும் ஐந்துமாம், மன்னும் விளக்காகிப் பந்தமாய் வேறுகி நிற்கும்—நிலைபெற்ற விளக்காகியும் பந்தமாகியும் வேறு தீயாகியும் நிற்கும், துளக்கம் இலா தேயுத்தொழில்—இவையே துளக்கமில்லாத தீயின் தொழில்களாம்.

துலக்கம் துளக்கமென எதுகைநோக்கி நின்றது. உடலின்கணுள்ள தீயின்றொழில் காட்டிப்புலனுணர்வின் துலக்கமிலா எனக்கூறினார்.

7. தேடப் பிரித்துத் திரட் டுவிக்குஞ் செய்கரும
மோடல் முதலோரா வுயிர்மருந்து—காடிலிலை
யல்லவாம் வாயு வருட்குருவாற் காண்பதன்றிச்
சொல்லவொ ணாதே துணிந்து.

இ—ள்: வாயு தேடப் பிரித்துத் திரட்டுவிக்கும்—வாயுவின் குணம் தேடுமாறு சலித்துத் திரட்டுவதாம், செய்கருமம் ஓடல் முதல்—இதன் காரியங்கள் ஓடல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் தத்தல் என்னும் ஐந்துமாம், காடில் ஓரா உயிர் மருந்து இலை அல்ல—உண்மையை ஆராயின் அதுவே மலபந்தமுற்ற உயிர்க்கு அப்பந்தமாகிய நோயை நீக்கும் மருந்தாம் என் றுடன்று தொழிற்படுத்தி சன்னெறியிற் சேர்ப்பது இவ்வாயுக்களல்ல, வாயு அருட்குருவாற் காண்பது அன்றி—அங்ஙனஞ் செய்யும் வாயுவை திருவருட்பேறுடையார் தெளிந்துணர்வதன்றி, துணிந்து சொல்லவொணாது—ஏனையோரால் இத்தன்மைத்தென்று தெளிந்துசொல்ல வியலாது.

சுதந்திரமிலா ஆன்மா வாயுவையியக்கி அதனைத் துணையாகக்கொண்டு தன் கருமங்களைச் செய்தலிற்பயும் அகண்டாகார நித்த வியாபகமாய் நின்று உலகை நடாத்துமிறைவன் அவ்வருட்செயலை நிகழ்வித்துச் சித்துப் பிர

பஞ்சமுஞ் செயலற்றுச் சடமாய் வாளாவிடப்படுதன்றி வேறெவ்வாற்றானு மறிவெய்தித் தொழிற்பட்டு சன்னெறியையடையாதென்பார் உயிர் மருந்து காடில் இலை அல்ல எனவும், கருதொணக்கடவாகிய இறைவனது தன்மையை ஞானாசிரியர் வாயிலாறுணர்ந்து அநுபவத்திற் காண்டலேயன்றி வாக்கு மனதீத கோசரமாய் நிற்றலினாற் சொல்லாற் சொல்ல முடியாது என்பார் சொல்லவொணாதே துணிந்து எனவும் கூறினார். "இன்ன தன்மைய னென்றறிவொண்ணாவெம்மானை" என்பதுநோக்குக. உயிர் வாயுவையியக்க உயிரை இறைவனியக்கித் தொழிற்படுத்தி சன்னெறியிற்சேர்த்துத் தன்திருவடிப்பேறாகிய பரபோகப்பெருவாழ்வையுங் கொடுத்தருள்வர்.

"என்னிற் யாரு மெனக்கினி யாரில்லை என்னி லும்மினி யாவெரு வன்னுளன். என்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக் - கென்னு ளேநிற்கு மின்னம்ப ரீசனே" என்னுந்தமிழ்மறையு நோக்குக.

இச்சான்ற பூதங்களின் கூட்டரவால் ஓர் உணர்வுபிறக்கும். அதுவே உயிர், அதைவிட உயிரென வேறொன்றில்லையென் றுரைக்கும் தேகான்மவாதிகளை மறுத்தபடி.

8. இரத்தமாய் நின்றே யிடங்கொடுக்கும் வானம்
பரத்த குரோதமுதற் பார்க்கின்—விரித்த
கருமமாய் வேறுகுங் காணவா முண்மைக்
குருவனு ளென்றே குறி.

இ—ள்: வானம் இரத்தமாய் நின்று இடங்கொடுக்கும்—ஆகாயம் இரத்தமாய்நின்று ஏனையவற்றிற்கு இடங்கொடுக்கும், பார்க்கில் பரத்த குரோதம்முதல் விரித்த கருமமாய் வேறுகும்—பார்க்குமிடத்து காமம் குரோதம் உலோபம் மதம் மாற்சரியம் என்னும் ஐந்துகுணங்களும் ஏனைய பரந்த தன்மையையுடைய அசத்தைக்குறிக்கும் எல்லைகளாயும் பிறவுமாகும், உண்மைக் குருவனுல் காணலாம் என்று குறி—இதனை உண்மையை உணர்த்த வல்ல ஞானதேசிகன் வாயிலாறுணரலாமென அறிவுறுத்தி.

ஐங்கும பூதத்திலில் நிலம் முதல் நாதமீறாகிய தத்துவங்கள் முறையே பிரணவத்திலொடுங்கப் பிரணவமும் பராசத்தியிலொடுங்கக் காண்கின் றோம். அச்சிவயிலமர்ந்துள்ள ஆகாசமாகிய வெளியே என்றும் ஒழியப்படாது அழியாதிருக்கும் வெளி என்பதை உண்மையை உணர்த்தவல்ல ஞானதேசிகன்வாயிலாகவே அநுபவத்திற் காண்டல் கூடும் என்பார் காணவா முண்மைக் குருவனுலென்றே குறி எனக்கூறினர். ஏகாரங்கள்-அசை.

இதனை "அருமன்று சிரத்தின மேலஞ் சிற்பரவியோமமாகு திருச்சிற்றம்பலம்" எனப்பகருமுறைமையின் இவ்வைந்து பூதங்களும் சடமயமாயினவே, ஆதலின் அவற்றைத் துறத்தி.

9. வட்ட மறுகோணம் வாயாத முக்கோணம்
இட்ட பிறைசதுர மேவடிவம்—வட்டரிய
வேதன்மால் மிக்க விடையோன் மகேசனுடன்
ஆதி அதிதெய்வ மாம்.

இ—ள். வட்டம்—ஆகாயத்தின் வடிவம் வட்டம், அறுகோணம்—வாயுவின் வடிவம் அறுகோணம், வாயாத முக்கோணம்—[illegible] முக்கோணம், இட்ட பிறை—அப்புவின் வடிவம் [illegible] சதுரம்—[illegible] வடிவம் [illegible] அதிதெய்வமாம் [illegible] மூர்த்தியாகும்.

நடத்தவும் [illegible] சதாசிவமூர்த்தியாகலின் ஆதி என்றார்.

10. இப்படியே பூதத் தியல்பு தனித்தெளிந்தே
அப்படிநீ யல்லாமை கண்டறிந்திட்—டெப்படியுந்
தோன்றாமல் தேசிகன்முன் சொன்னபடி கண்டிருந்தால்
ஊன்று பதுவா முடம்பு.

இ—ள்: இப்படி பூதத்தியல்பினை தெளிந்து—மேற்கூறிய இங்ஙனம் பூதங்களினுண்மைத் தன்மையினை ஐயந்திரிபற உணர்ந்து தெளிந்து, அப்படி நீ அல்லாமை—தேகமே ஆன்மாவென்கின்றவாமல், ஆகும் அறிந்திட்டு—அவையல்ல அவைகளின்மையை அறிந்து, தேசிகன் முன் சொன்னபடி—ஞானதேசிகன் முன் உனக்குச்சொன்னபடி, எப்படியும் தோன்றாமல் கண்டிருந்தால்—[illegible] தேகமே ஆன்மாவெனத் தோன்றாது சடமெனக்கண்டிருப்பாயாயின் உடம்பு [illegible] உன்னுடம்பு புன்புலால் யாக்கை என்னும் இயல்புடையதென்பதை உண்மையின் உணர்வாய்.

தேசிகன் முன்சொன்னபடி கண்டிருத்தல் அரிதென்பதை உணர்ந்தவர் தேசிகன்முன் சொன்னபடி கண்டிருந்தால் எனக்கூறினார். உன்னுடல் புலால் பொதியாய் சடமாகும் ஆதலின் அதனைத் துறத்தி என்பதாம்.

பொறிவாயுணர்தல்.

பொறிகள் சடமாதலைத் தெருட்டி அவற்றைத் துறக்கும் வழியை உணர்த்துதலின் இப்பெயர்த்து.

11. பூத மிடமாய்ப் பொருந்தும் பொறிபுலன்கள்
காதலொரு வாலே காடியவை—ஏதமெனத்
தந்த முருவுணர்த் தானகலு மப்போதே
சத்தமுத லாதிவிடுந் தான்.

இ—ள். பூதம் இடமாய்ப் பொருந்தும் பொறி புலன்கள்—ஐம்பூதங்களிடமாகப் பொருந்தும் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஐம்பொறிகளும், அவற்றினவாயிலாகக் கந்தம் இரசம் உருவம் பரிசம் சத்தம் என்ற ஐந்தையும் [illegible] புலன்களும், [illegible] இறைவன் திருவருள் துணையாகக்கொண்டு ஆராயின், அவை [illegible] அப்பொறிபுலன்களின் [illegible] அவை [illegible] சத்தம் முதலிய [illegible] விட்டு நீங்கும்.

திருவருள் துணையாகக்கொண்டு [illegible] அவை சடமெனக் [illegible] ஞானாசிரியர் [illegible] கூறினார். இந்திரியங்கட்கு [illegible] சத்தம் முதலிய [illegible] ஆகாயம் முதலிய [illegible] பூதங்களோடு [illegible].

ஏகாரம், முன்னையது அசை; பின்னையது தேற்றம். [illegible] தான் இரண்டும் அசை.

12. சத்தாதி யைந்தினையுஞ் சந்தித்த நீயகல
அத்தால் வரும்பயனை யாங்கழு—மெத்தாலும்
காணும் வலிவிடயம் கைகழுவக் கைகழுவும்
காணும் பிறப்பின் வகை.

இ—ள். சத்தம் ஆதி ஐந்தினையும் நீ சந்தித்து அகல—சத்தம் முதலிய [illegible] ஆகாயமுதலிய பூதங்களின் குணமென நீ தெளிந்து தனி [illegible] அத்தால்வரும் பயன்கள் ஆங்கு அகலும்—[illegible] நீ அவையும் போகங்கள் அகலிலில் உன்னை விட்டு நீங்கும், எத்தாலும் காணும் பிறப்பின் வகை—எக்காரணத்தாலும் [illegible] ஆசை எனப்படுவது [illegible] எத்தாலும் காணும் கைகழுவ—ஐம்பொறிகளாலுய

அநுபவங்கள் எக்காரணத்தாலும் புலனாகாது கழன்று நீங்கவழி, கழலும் — உயிரைவிட்டு அறவே ஒழியும்.

இவ்வுபவங்களாலுற் [illegible] துறந்துவிடத்தப் பிறவிக்கேதுவா [illegible] ஆணவமலமாகைய [illegible] பேரானந்த [illegible] சிவபோகமாகிய பரமசாயுச்சியத்தை அடையும் என்பதனை,

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]"

என்னும் திருவாசகத் திருமறையினும் காண்க.

13\. வாக்காதி பத்துடனே நீங்கவச னாதிவிடு
நீக்காத வுட்கரண நீங்குமோ — தாக்கி
மனாது முதலாக வந்தவந்த போது
தனாது செயலுணர்த் தான்.

இ-ள்: வாக்காதி அத்துடன் நீங்க வசனம் ஆதிவிடும் — ஐம்பலன் களோர் [illegible] நீங்கவிடும், நீக்காத உட்கரணம் நீங்கும் — [illegible] மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்களும் [illegible] போது — [illegible] மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் [illegible] செயலுணர் [illegible]

[illegible] இதுசெய்யுளில் அந்தக்கரண [illegible] இது இந்திரியனைவரநிலை முடிந்தபடி.

அந்தக்கரணசுத்தி.

அந்தக்கரணங்களைச் சடமெனக்கண்டு அவற்றினின்று நீங்குமுபாயம் [illegible]

14\. மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை
யுன்னு முகார முபகரிக்கும் — முன்னுறு
மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு
நீங்காதனித் தம்மிந்து சேர்.

இ-ள்: மன்னும் மகாரம் மனஞ்செலுத்தும் — நிலைபெற்ற மகாரம் [illegible] மனத்தைச்செலுத்தும், [illegible] புத்தியினை [illegible] ஆங்காரத்தை அகாரம் செலுத்தும் [illegible] தம், சேர் — இதுவே உடன்பாடுள்ளது. அதனை அறிகுதி.

15\. அந்தக் கரண மகல வுதிர்கூடு
தொந்தக் கலாதித் தரிசனமே — பந்திக்கு
மித்த மலமறுத்துத் தீர வுணர்ச்சேற
வொத்த படியே யுணர்.

இ-ள்: அந்தக்கரணம் அகல — அந்தக்கரணங்கள் [illegible] சடமாகக், [illegible] பந்திக்கும் சித்தமலம் அறுத்துத் தீர — [illegible] சித்தமாகிய அந்தக் கரணங்களாலுளவாய [illegible] ஒத்தபடியுணர் — நீ [illegible] அமைந்தபடி அந்தக்கரணங்களையுஞ் சடமெனக்கண்டு துறக்குதி

இது அந்தக்கரண வான்மவாதியை மறுத்தபடி.

"[illegible]" என்பதனை நோக்குக. கலாதிஞான நிராகரணத்திற்குத் தோற்றுவாய் கூறியபடி.

கலாதிஞான நிராகரணம்.

[illegible] துறத்தற்கு உபாயங் கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

16\. பொக்கு புலனுந்தப் போதத் தருமாவை
தக்கு கலைபாதி தருஞானை — நீக்கியதனை
நீங்குபடி மாணாக்க நின்போத மொன்றிரண்டுந்
தாங்குபடி மேவாய் தனித்து.

இ-ள்: [illegible] அருந்த போதமதரும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஞானமாம், [illegible]

நிற்குபடி—இவ்விடத்து ஞேயவிடர் தனுசனத்தை நீக்கும்வண்ணம், [illegible] நின்றபோகம் [illegible] ஆகுபடி துவிதத்தில் [illegible] மாலைவகையோ? [illegible] [illegible] ஆன்மபோதமிரண்டும் [illegible] அருட்செயலைத் தெளித்து நிற்குதி.

இதுவே பாயப்பிரகாருபவுருமாக கொடுக்கும் பேட்டைக்கு நெறி.

17. காலநியதி கலையாதி தத்துவங்கள்
சாலவறி விச்சைதொழில் தான்பூத்தல்—மூலமாம்
மாயை மயக்கல் வரைதல் வினைகூட்ட
லாயவிட லாமென் றறி.

இ—ள்: கலை ஆதி தத்துவங்கள்—கலை வித்தை அராகம் என்னும் மூன்று தத்துவங்களும், சால அறிவு இச்சை தொழில் பூத்தல்—பெரிதும் அறிவு இச்சை தொழில் [illegible], மூலமாம் மாயை மயக்கல்—இவை தோன்றற்கு மூலமாய மாயை மயக்கத்தைச் செய்யும், காலம் நியதி வரைதல் வினை கூட்டல்—காலதத்துவம் பிராரத்தவினையின் கால எல்லையை வரம்புசெய்தல் நியதிதத்துவம் ஆன்மாக்கட்குரிய வினைப்பயன் களை மாறாது கூட்டுதல், ஆய—ஆகிய இவ்வியல்புகளையுடையன, விடலாம் என்று அறி—ஆதலின் இவை [illegible] ஒழிக்கப்படுவன [illegible] ஆதலின் [illegible] ஞானம் விபரீத ஞானமெனத் துறக்கப்படுவனவென றறிகுதி.

தான், அசை.

சுத்ததத்துவநாடணம்.

சுத்த தத்துவங்கள் பசுமுத்திநிலையையாயது பரமுத்திநிலையைப்படுத்தும் கிட்டைக்குத் தடையாயிருத்தலிற்றது அவற்றையுந் துறத்தல்வேண்டுமெனக் கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

18. ஆணவத்த ஞலமுத்தி ஞானச தற்கேன்
சன வயிந்தவத்தி னெல்லையான்—ஈனமிலாப்
போகந் தருமானுந் பொல்லாதோ புண்ணியத்தி
னாகந் துணையானுநர்க் காம்.

இ—ள். புண்ணியத்தின் ஆகம் துணை ஆனார்க்கு — [illegible] செய்த புண்ணியத்தின் பயனாக [illegible] துணையாகக் கொண்டவர்க்கு [illegible], ஆன அதனால் அடைதற்குரிய [illegible] ஆக ஊன்— அச் சுத்தமாயா [illegible] அசுத்தத் துவங்கட்கு [illegible] செய்யப்படுதற்கமைந்த குற்றம் [illegible]

[illegible] இழிய [illegible] சுத்ததத்துவங்கள், [illegible] பொல்லா தோ?—[illegible] உபகார [illegible] பொல்லாப் புடையனவோ?, என்—அறிவுறுத்தலுதி.

[illegible] இழிய அவை [illegible] சுத்தவித்தை [illegible] பொருளினைக் [illegible] ஞானிகளுடைய தேகம் சுத்தமாய தேகம் என்பதை.—

"மேதகு சிவமே சத்தியே சாதம் விந்துவே சதாசிவ மீசர்
பேதமே பரனென் றியக்குமவிஞ் ஞானகலரொடு பிரளயா கலர்க்கும்
[illegible] சரியை கிரியையோ கத்தர் [illegible] தமக்குமாம் முறைக்கள்
ஓதுறு [illegible] புவனபோ கமென்மை [illegible] சுத்தம்."

என்பதனாலுணர்க. ஆம அசை.

19. சுத்தவித்தை யாதிமுதற் சொன்னவைந்து தத்துவமு
மொத்து அடத்திவிடு மோவையமன வித்தைசெய
லேறிக் குறைந்தொத்த லெப்போதும் பார்த்திடவே
மாறிப் பிறத்தலுமா று.

இ—ள்: வித்தை செயல் ஏறி குறைந்து ஒத்தல்— சுத்தவித்தையில் [illegible] குறைதலும், சமாக்கியத்தில் இரண்டும் ஒத்தலும், மாறிப் பிறந்து அவது [illegible] சொல்லப்பட்டவை எல்லாம் ஒத்து. [illegible]

[illegible] செய்யப்படுவன என்பதாம். ஆதலின் [illegible] அறிக. ஏ அசை.

தத்துவாதீதம்.

தத்துவங்களின் [illegible] நீங்கி [illegible] இப்போதம்.

20. மண்முதலா நாதாந்த மாய்வருதத் தத்துவத்தி
னுண்மையவை தெல்லா மொழிந்தபே—லன்னியிலெவை
தத்துவா தீதமெனச் சாற்றுங்காண் சைவமறை
யத்துவா வெல்லா மற.

இ—ள். மண்முதலாய நாதாந்தமாய் வரு—[illegible] தத்துவங்களின் [illegible] அறிந்து—தத்துவங்கள் [illegible] [illegible] அத்துவா [illegible] ஆராய்ந்த [illegible] தத்துவா தீதம் என சைவமறை சாற்றும்— தத்துவாதீதம் என்று சைவசமயங் கூறும், காண்— அதனை அறிகுதி.

அத்துவா—வழி. அ-து. மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம் கலை ஆறும் அத்துவா.

21 இப்பரிசே யைக்துசத்தி யெய்தியதா லெப்போதஞ்
செப்பரிய மாயாதி நீங்குமே—யப்பரிசே
[illegible] [illegible] யதிரும் விமலைத்தான்
[illegible] நீவகா வீடு.

இ—ள்: இப்பரிசு ஐந்து சத்தி எய்தியதால் — இத்தன்மையாகப் [illegible] அறிய [illegible] அப்பரிசு [illegible] வீடு [illegible]

மாவையவே இதனைத்தெருதி [illegible] மூன்றும், தான் என்பதும் [illegible] [illegible].

சகல தரிசனம்.

தத்துவங்களினின்று நீங்கி அடைதலைக் [illegible] கூறுகின்—றன் இப்பெயர்த்து.

22. நின்றுநின்று வந்த நிலைதோறு நீபதிந்த
தன்றி யமைதன்னை யகன்றுபே—இன்றிலைதான்
முத்தி படுஞ்சகல முன்னைம படுசகலம்
பெத்தமது வென்றுநீ பேசு.

இ—ள். நின்று நின்று வந்த நிலைதோறும்—மாணவகனே நீ நின்று [illegible] அவைதனை [illegible] [illegible] சகலமாகும், முன்னம்படு சகலம்— தத்துவங்களோடு [illegible] சகலமெனின், அது பெத்தமென்று நீ பேசு— அது பெத்தநிற சகலமென்று நீ கூறிக்கொள். இதுவே இரண்டனுக்குமுள்ள வேற்றுமை [illegible] அறிகுதி.

23. அஞ்சு வகையாக வாறுற நீத்ததறபின்
விஞ்சிவரு மாணவதின் மேலீடு—அஞ்சமறச்
சாறநினது கேவலமாக் தானகழித்துப் போனதில்லை
சாறநினது சகலந் தான்.

இ—ள்: அஞ்சுவகையாக ஆறுற நீத்தற்பின்— ஐந்து அவதாங்க [illegible] அது சகலம்— அது சகலமெனப் [illegible] தான், இரண்டும் அசைகள்.

கேவலம்.

[illegible] ஆணவமாகிய [illegible] மறைத்து நிற்குமியல்பினின் இயல்பு [illegible]

24 [illegible] த்த தத்துவங்க ளெல்லா மகன்றிடவே
நின்றநின்ற வாணவத்தா னென்றுமே—நன்றுதான்
கேவல மிருள்விழிபோல் நிற்குமே யாண்மாவும்
பாவ்கைக வரதவே பதித்து.

இ—ள். அளறி வருத தத்துவங்கள் எல்லாம் அகன்றிட— எனக்கு [illegible] உண்டாகி என்னறிவை உணர்வொட்டாது [illegible] தத்துவங்களெல்லா மொருசேர நீங்கச் சத்தி [illegible] ஒன்றி நின்ற ஆணவம் ஒன்றுமே — [illegible] [illegible] விடுக்கவிருள்போல [illegible] இருள்போல, [illegible] ஆன்மாவுக்கு அறிவை மறைத்து செயலறுமாறு நிற்கின்றதே! இது என்ன வியப்பு.

[illegible] அசை, [illegible] தேற்றம்.
தான்-அசை. உமை-இதிய.

25. பகலிழந்த வான்போற் பரவு மலங்கெ
டகலறவே நின்று மிழந்தா—ரகலறிவு
வாடாத முத்தியினில் வாய்த்தவருட் கேவலங்
கூடாத கேவலமுன் காண்.

இ—ள்: பகல் இழந்த வான் போல் —சூரியனில்லாத வானம்போல, [illegible] இருள் [illegible] ஆணவம் [illegible] அவர் அறிவு [illegible] முத்தியினில் வாய்த்த அருட்கேவலம்— [illegible] அருட்கேவலமென அறிந்து, [illegible] கேவலம்— [illegible] கேவலமாகும், மாணவனே இதனையறிகுதி.

[illegible] முத்தியென்ற.

கேவல தரிசனம்.

கேவலநிலையைக் காண்டலின் இப்பெயர்த்து.

26. ஒன்றுந் தெரியா வொழியா விருணாடி
நின்றளவு நின்ற நிலையேதான்—ஒன்றுமிச்
செம்பிற் களிம்புபோற் சேர்ந்துநின்ற வாணவத்தா
னம்பு நிழற்போலென் றறி.

இ—ள். ஒன்றுந்தெரியா ஒழியா இருணாடி - இருளையன்றிப் [illegible] ஒன்றுந்தெரியவியலாத நீங்காவிருளை, [illegible] இயல்பானதோ? செம்பிற் களிம்புபோல் ஒன்றுமி சேர்ந்து நின்ற ஆணவம்— செம்பிற்களிம்புபோல [illegible]

[illegible] ஒன்றுமி ஆன்ம அறிவைக் கலந்துநின்ற ஆணவம். [illegible] — [illegible] காட்சிப்புலனாகாததோர் [illegible] அறிகுதி மாணவனே? என்றபடி.

தான் இரண்டும் அசை.

27. கருவி கரணங் கழன்றுங் கழலா
விருளின் பெருமையீ தெவ்வே—றொருதான்
விடிகைக் கிருண்ட விருதிபோன் மாக
மடிகைக் கிருண்ட துகாண் மற்று

இ—ள்: கருவி கரணம் கழன்றும்—தத்துவங்களெல்லாம் என்னை விட்டு நீங்கிவிட்டதும், கழலா இருளின் [illegible] [illegible] விட்டு நீங்காத ஆணவ இருளின் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காண்—மாணவனே இதனையறிகுதி.

தான் மற்று இரண்டும் அசை.

கேவலாதீதம்.

கேவலத்தினின்று நீங்குதல் கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

28. வானி லிரவிவர வல்லிருள்போ மாறுபோ
லின விருளைக் கெக்காலம்—மானே
அறிந்தா ரிருளென் றறியாமை தன்னைப்
பிரிந்தாரோ வில்லையோ பேசு.

இ—ள். வானில் இரவிவர—ஆகாயத்தில் சூரியனுதிக்க வல் இருள் [illegible] — எல்லாப் பொருளையும் மறைக்குமாறு வல்லமையுள்ள இருள் [illegible] தன்செயலற்று நீங்கு தன்மைபோல, இன இருள் எக்காலம் [illegible] —என்னறிவை முழுதும் மறைத்துநிற்கும் இம்மலவிருள் [illegible] [illegible] இருள் என்று அறிந்தாய—இத் தீர்ந்த பக்குவத்தையடைந்த [illegible] [illegible] மலவிருளென்று உணர்ந்த வேறொருவன் [illegible] [illegible] தன்னை பிரிந்தாரோ இல்லையோ பேசு— [illegible] [illegible] அவ்வறியாமையாகிய இருளினின்று நீங்கினரோ [illegible] [illegible] ஆராய்ந்து சொல்லுதி.

பிரிந்தார் என்பது [illegible] பிரிந்தாரென்றது. [illegible] —அசை.

29 இதய விருளொழிய வேதுங்காண் கண்டேல்
விர்த விருளக்வ தெப்படியோ—இந்த
வறியாமை யென்று மதனைநீ காணு
மறிவ தறிந்ததுவோ வன்று.

இ—ள். இதய இருள் ஒழிய யான் ஏதும் காணகிலேன்—இதயவிருளை [illegible] அதனை—இத்தன்மைத்தாய எல்லாப் பொருளையும் மறைத்துத் தனை [illegible] இந்த அறியாமை [illegible] அதனை நீ காண [illegible] அதனை இருளென வேறாகக்கண்டு [illegible] கண்டறிந்தாயோ? மாணவகனே நீ கூறுதி அன்று—வேறாகக்கண்டே அறிந்தாய், நீ அதனை இருளென வேறாகக்கண்டாய் ஆதலின் அதனைப் பிரிந்தாய் என்பது குறிப்பு.

தன்னுண்மை.

தன்னை, மும்மலங்களினின்று நீங்கி வேறாகத் தனித்துக்காண்டலின் இப்பெயர்த்து.

30. அந்த மலமா மறியாமை கண்டாயே
அந்த வறிவுநீ யையனே—தொந்தமிருள்
போனதே யுன்னைவிட்டுப் போக்கித் திரோதையரு
ளானதே கண்டா யறி.

இ—ள். அந்த மலம் ஆம் அறியாமை கண்டாய்—அந்த ஆணவமல [illegible] அந்த அறிவு ஐயனே நீ—[illegible] தொந்த இருள் [illegible] போனது—[illegible] போக்கித் திரோதை அருள் ஆனது—இத்தன்மைய [illegible] திரோதானசத்தி [illegible] அருட்சத்தியாயிற்று, கண்டாய் [illegible] அறி—அதனை நன்று தெளிந்து கண்டறிதி.

காரணமூன்றின் இரண்டு தோற்றம். ஈவ்வளவு விரி. விட்டு [illegible] உரைக்கப்பட்டது. உண்மைஞானம் [illegible] பரிபாகமுடைய ஞானக்குழவை [illegible] தருகின்றார்

31. வைத்த வகைதங்க ளெல்லா முடன்வந்து
மெத்த கலைகண்டு மறியாயால்—முத்தனுப்
பாச வறிவும் பதியறிவு மன்றலே
பாசறவே யென்றவன் கேளாய்.

இ—ள்: வைத்த அவதரங்கள் எல்லாம் உடன் வந்தும்—[illegible] கண்டப்பிடி.

உண்மைகள் இரண்டும் சுன் சொரங்கள் தோற்ற. ஆம் அவை.

சைதன்னிய தரிசனம்.

ஞானம் [illegible] இப்பெயர்த்து.

32. கண்ணிலிருள் போனாலுங் கண்டன்னைக் காணுமோ
வெண்ணுயிருள் போனது மெய்யறிய—வெண்ணுதோ
கண்போற் சடமோநீ காட்டியதுங் கண்டறிந்த
வொண்போத நீயென் றுணர்.

இ—ள்: கண்ணில் இருள் போனாலும் கண் தன்னைக் காணுமோ—கண்ணொளியை மறைத்து நின்ற இருள் நீங்கியவிடத்தும் கண் தன்னைத் தான் காணாத தன்மைபோல, [illegible] இருள் போனாலும் [illegible] கண்போல நீ சடமோ?—கண்போல நீயுஞ் சடப்பொருளோ? காட்டியதும் கண்டு அறிந்த—காட்டிய [illegible] ஒண்போதம் நீ என்று உணர்—ஒளியையுடைய ஞானம் நீ என்பதனை நன்றுணருதி.

[illegible] போதம் என்றார்.

33. இருட்கு மொளிக்கு மிடமாகும் வான்போ
லருட்கு மருட்கு மகமாய்ச்—சுருக்கமிலா
நீசத் தசதன்று நேரே சதசத்த
ரூப்சத் ததுவசத்த தாம்.

இ—ள்: இருட்கும் ஒளிக்கும் இடமாகும் வான்போல்—இருளும் ஒளியும் இருத்தற்கு இடமாகும் ஆகாயம்போல, அருட்கும் மருட்கும் அக

மாம்- அருளுக்கும் அஞ்ஞானத்தைப் பயக்கும மலத்திற்குமிட [illegible]
இவளா நீ [illegible] விரிந்த அறிவையுடைய நீ, [illegible]
மல்ல அசத்துமல்ல, வேறே சதசத்தன்— சதசத்[illegible]
அசத்தோடும் [illegible] அசத்தாயும் இக் [illegible]
யல்புடைய சதசத்தாவை, ஆம் — இதனைச்[illegible]
அது— [illegible]
து — சடமாகிய பாசப்பொருள் என்று மசத்தாயுளது.

உம்மைகள் எண். ஆம் அசை.

34. அறியு மறிவதீ யன்றே யுனக்குச்
செறியுமல மின்றதோ செப்பாய் — பறிவுதனைப்
பாராதே பார்த்ததற்கு பாசப் பழக்கத்தில்
வாராத தன்றோ வழக்கு.

இ—ள். அறியும அறிவு நீ அன்றே— இது சத்து இது அசத்[illegible] அறியும தெளிந்தஞானம் ஆனமாவாகிய நீயல்லவா, உனக்குச் செறியும் மல [illegible] நின்றதோ செப்பாய்— [illegible] உனக்கு அநாதியே பந்தித்[illegible] [illegible] இப்பொழுது [illegible] அறிவு [illegible] [illegible] பார்த்தறிந்து — பழக்கவாசனையால [illegible] [illegible] அறிவு [illegible], பாச பழக்கத்தில் வாராது அன்றே வழக்கு — [illegible] அப்பழக்கத்தில் மீட்டும் வா[illegible] [illegible] [illegible] இருப்பதல்லவா பெரியோர் வழக்கு முன்னடையாளருமும்.

தன் ஐ அசை.

பழக்கவாசனையான் மயங்கி தம்மையறியாதே மீட்டும் [illegible] [illegible] [illegible] பெரியோரது நிலையாய பழக்கம். ஆகலின் [illegible] நீக்குதி என்பதாம்.

"பழக்கந்தவிரப்பழகுவதன்றி - உழப்புவதென்பெ[illegible] என்பது நோக்குக.

ஞான தரிசனம்.

மெய்ஞ்ஞானமாகிய திருவருளையறிதலின் இப்பெயர்த்து.

35. அறிந்தறிந்து வந்த வவதாரங்கள் தோறுஞ்
செறிந்தறிய நின்றதெது தேரின் — பிறிந்ததனின்
நின்ற தரியாமல் நிகழ்த்தியது நீக்கியுன
தின்றறிய வைத்ததரு ளென்.

இ—ள். அறிந்து அறிந்து வந்த அவதாரங்கள் தோறும்— தத்துவங்க [illegible] [illegible] அவதாரங்கள்தோறும், அறிய செறிந்து நின்றது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தேரின் — ஆராயின், [illegible] [illegible] தத்துவங்களின் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தத்துவங்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] திருவருளென அறிவாய்.

உனை என்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக.

36. அந்த வருளுனக்கிங் காதார மாயவிவி
விக்து வெனவெத்திட் டேகமாய்—முத்தி
யுனையுனக்குத் தான்விளக்கி யோவா துணர்ந்தது
தனையுன்க்குக் காட்டுமே தான்.

இ—ள்: அந்த அருள் உனக்கு இங்கு ஆதாரமாய் — அந்தத் திருவரு [illegible] [illegible] தருசமாய், அவ்வில இது என [illegible] — [illegible] சக்கிரனைப்போன்று தன அருள் ஒளியைப் பரப்பி [illegible], முத்தி ஏகமாய் உனை [illegible] [illegible] உனை அறியுமி [illegible] [illegible] [illegible] உனக்குக் காட்டும் — பின்னர் உன்னை என்றும் பிரியாது உடனாய்நின்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று தெளிந்து கொள்ளப்படும். ம தான் அசை.

37. எல்லாம்பொய் யென்றிங் கிருந்ததுவு மானன்றோ
வல்லா வெனையறிந்தே ருனன்றோ — சொல்லாடு
நான்பிரம மன்றி நடுவே புணர்ந்ததற்கு
நான்பிரம முன்னதோ மறுது.

இ—ள். எல்லாம் பொய் என்று [illegible] [illegible] [illegible] நான் அன்றோ [illegible] தத்துவங்களெல்லாம் பொய்யென்று [illegible] [illegible] இருக்கையில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அறிகின்ற [illegible]. பிறரோ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], சொலலை [illegible] [illegible] பிரமம அன்றி [illegible] சொல்லும நானே பிரமமாவேன

அறவன்றி, [illegible] இன்ற எனபதாம்.

[illegible] எனறபடி.

உ௰௭, [illegible] அனை.

38. அன்றமுத லின்றளவு மன்னைத றி கிப்பதன்றி
பின்றறிவேன் ஈனென் றியம்புவதே—னென்று
மவத்தை தனி லுணர்தறி யாக்கருத்தி யின்றித்
தனத்தி லுணர்ந்தினரர் தான்.

இ—ள். அன்றுமுதல் இன்றளவும் அனைவல் அறிவிப்பதன்றி - [illegible] கேவலம் சகலமிணைடி தேப்படி, அவத்தை தனில் என்றும் உணர்த்தி— [illegible] ஆங்கு அருதி இன்றி— [illegible] தனதின் உணர் [illegible] ஆனைவனே அதனை நீ சேர்த்து உறுதி. தான் அசை.

39. உன்னறிவை நீயே புணர்வையே யாமறி
வின்னொடுகூட் டாசத் திவையாயே—உன்னறிவை
நீங்கா வறிவாகி நீரு மிரதமும்போ
லாங்கா வாருகருள்.

இ—ள். உன் அறிவை நீயே உணர்வையே ஆகில்— உன் அறிவை [illegible] அதனை அறிகுதி. வாரம் இரண்டும் அசை.

40. உன்னறிவுக் குன்னே புணர்வா யொழியாத
தன்னறிவு நாதனைக்குத் தாரகமாய்ப்—பின்னமற
வொன்று பொழியாம துன்னடங்கி யுள்ளபடி
நின்று வதுவாவை நீ.

இ—ள்: உன் அறிவுக்கு உன் உணர்வாய் — உன் சிற்றறிவினுள் அறி [illegible] — நீ அதனிலுவதுவோயாவாய்.

ஒன்றுபப் பின்னமற உள்அடங்கியுள்ளபடி ஒழியாது சிற்றல் அறி [illegible] சிற்றுயிர்ப்பேதமியல்லென்பதை புணர்த்துவார் உள்ளபடி எனவுங் கூறினர். அதுவாதல்- தன்செயலற்று அருட்செயலாய் நிற்றல். ஏ-அசை.

41. இச்சை புரிக்கிரங்கள் ஞான மிசைக்குணாத்தல
வைச்ச கிரியை வயடைத்தல்—கிச்சயமாஞ்
சத்தியினை மூன்றியையுந் தநதொரு சதிகாண்
முத்தனே பார்க்ஷ மூயன்று.

இ—ள். [illegible] ஞானம் [illegible] அறிவுஞ் [illegible] பார்—[illegible] என் மகனே? [illegible] இடைவிடாது [illegible]

[illegible] முழுதும் [illegible] என்பது கேட்குக. [illegible] அனறிலு முத்தனே [illegible] பார். நீ முயன்று எனவுங்கூறினார். ஆம் அசை.

பரைதரிசனத்திற்குச் சொற்றவாய் கூறியபடி. [illegible] ஞானதரிசனமிருவாயாக சொல்லப்பட்ட அவசரம் [illegible] வத்தனவ்வெ சசகிரமமே இதப்புள தத்துவரூபம் தத்துவதரிசனம் தத்துவ சுத்தி ஆன்மரூபம் என்றும் நான்கு காரியங்களுமடங்கும்.

[illegible] மயகத் தால் [illegible] காணப்பிரசவமெல கிறதும். [illegible] சாஸ்திர "பொதுவில்" லென்றுமழைக்கப்படும்.

பாசவைக்களானுடைய நீதற்றக் இருவவதாரத்[illegible] சம்பந்த சுவாமிகள் இப்பொதுவிலைபாகிய [illegible] அத்தாலைப பரிநுதுவேற சமணைபொத்த மதங்களை நிராகரித்து [illegible] நிறுவியருளினர் இக்காரணப்பற்றியே "போதத்தை புகட்டியருளி" னைச சேக்கிழார் சுவாமிகளும் கூறியருளினர். இப்போதத்தை [illegible] சிவபோதம் அல்லது புருடனுப சிவது போதத்தை [illegible] கோடல அருட்சிலையின்றி மருட்குலேகொண்ட [illegible] யன்றி வேறின்று. மூவாட்டைப்பருவத்திற்றுனே [illegible] அன்னையாகும் பார்வதிதேவியார் பாலூட்டக்கண்டு [illegible] சூட்டியருள அவசியில் வேனமுதராம் பரமான [illegible] சீகாது திளைத்தினற எம்பிரானுடைய பின்னையருட [illegible] புருடபோதமாவது யாண்டையதென விடுக்க.

இச்சத்தகாசகிரம் மாயாவாதிகளது முதநிற்[illegible]

பரை தரிசனம்.

பராசத்தியைத் தரிசனஞ்செய்யுநெறியுணர்த்த [illegible] கூறுகின்றது.

42\. கிரியை யறிவிச்சை கிளர்ந்தசத்தி பேதே
பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்—தெரியில து
வாரு மறியா வகண்டபரி பூரணமாய்ப்
போற்வாய் நிற்கும் பெற.

இ—ள்: கிரியை அறிவு இச்சை கிளர்ந்த [illegible]—இச்சை [illegible] கிரியாசத்திகள்தோன்றுதற்கு இடமாகிய [illegible], பெரிய பராசத்தி எனப் பேசாய்— அதனைப்பெருமையுடைய [illegible] பராசத்தியெனக்கூறுவாய், தெரியின் அது—ஆராயுமிடத்து அப்பராசத்தியானது, [illegible] ஆரும் அறியா அகண்டபரிபூரணமாய் [illegible] அகண்டாகாரமாய் நீக்கமின்றி பரவியிருப்பதாய், பெற போற்றியவாய் நிற்கும் [illegible] ஆன்மாக்களுண்மை ஞானத் தைப்பெறுமாறு அதனையுணர்த்தி [illegible] இறைவனது பராசத்தி யாய்நின்றருளும்.

இச்சாஞானக்கிரியாசத்திகள்தோன்றுதற்கிடனாகலிற் பெரிய பராசத்தி என்றார்.

43\. அந்த வறிவு மறிவன்றோ விப்போது
தந்த வறிவுமது தானன்றோ—வந்த
வறிவிற் கிளைத்தவா னவ்வறிவின் பேதோ
நிறைவிற் கிளைப்பற்ற சேர்.

இ—ள். அந்த அறிவும் அறிவு— அந்த அறியும் பேரறிவாகியபராஞான மெனப்படும் பராசத்தியேயாகும் இப்போது தந்த அறிவும் அது [illegible]— [illegible] உலகத்திற்குக்கொடுத்தருளிய [illegible] அப்பராசத்தியே யாகுமது, அவ்வறிவு அந்த அறிவிற் [illegible]— அந்த [illegible] அகண்டாகார சுத்தவியாபகமாயுள்ள பராசத்தியின் [illegible] ளன்— நீ அதனை அறிகுதி, அவ்வறிவின்பேதோ— அவ்வறிவு இவ் விடத்து எத்தன்மையதெனின் ஆராயின், நிறைவில் கிளைப்பற்ற [illegible] — பராசத்தியின் நிறைவில் [illegible] ஆன்மபோத முனைப்பை [illegible] தனிமையையுடையதாகும். அதனை அறிகுதி இச்சத்த [illegible] மலவாசனையற்று ஆன்மபோத முனைப்பு அறவே ஒழிக்கப்பட்டதா தலின் கிளைப்பற்ற சேர் என்றார்.

அற்ற அமைவு செய்த "கிளைவில்லாதருவில" என்றவிடத்து இவ்வார். இலதாகச்சொற்ற எப்பதுபோலக்கொள்க அவ்வறிவு என்றதை இரண் டிடத்துங்கூட்டுக. இரண்டு அன்றும், ஒ வும் அசை.

44\. அறிவாக் கறிவிதனிற் கலவாத தாகா
[illegible]
கண்பெற்றுர் கண்ட கதிரொளிபோற் கண்டதனை
விண்பற்றுங் கெல்லதிலை போல்.

இ—ள். அறிவார்க்கு அறிவித்து—உண்மைஞானத்தை உணரும்பக் குவமுடையவருக்கு [illegible], [illegible] அறிவாய— [illegible] மில்லாத ஆன்மாக்கள் அறியாத [illegible], [illegible] அறியா அறிவில கண—இத்தன்மையில் [illegible] விகற்பமின்றி [illegible] பொருபெறுந்தாவிறதும் [illegible], கண் பெற் றுர பெற்ற கதர ஒளிபோல [illegible] ஒளியையுடைய கண்ணை யுடையோர்பெறும சூரியகாலத்[illegible] அதனைக்கண்டு தரிசித்து, விண்பற்றும அதில [illegible]— [illegible] பற்றினாற்பெறுங்கரும் [illegible] கெடு மறுத்தெறு இப்பராதரிசனமாகும் [illegible] நிற்பயாக.

ஒளிக்குரத கண்ணையுடையோர கதிரொளியைக் காணுதவாறு போல பக்குவமில்லாதார தரிசிக்கவியலாத இப்பராசத்தி தரிசனத்தை

[illegible] கண்டேபோரிநிற் [illegible] கதிரோனி போற் கண்டதென வைக் கூறினர். [illegible]

பரையில் வியாத்தம்.

[illegible]

45. விண்ணிற் கதிரோன் விளங்கி விரித்ததுபோல்
கண்ணிற் கதிரோன் கலந்ததுபோல்—எண்ணி
பரைநிறைவில் நீயும் பதிவையே பார்
[illegible]

[illegible] கண்ணிற் கதிரோன் [illegible] நீயும் [illegible] பரைநிறைவில் பதி [illegible] ஒன்றுவை—[illegible] இரண்டறக்கலந்து ஒன்றுவாய்.

[illegible] பரைநிறைவில் நீயும் பதிவையேயாமின் என்றார்.

பரையில் போகமும் போகமும்.

[illegible]

46. [illegible] போகமெனச் செப்பு.

[illegible]

[illegible] என்பதாம்.

[illegible] உடன் செய்வன.

சுத்தபரபோகத்துதிசாக்கிரமும்.

[illegible]

47. நீங்காத பேரறிவில் நீங்காமற் கண்டுநீ
நீங்காமல் நின்றபடி நின்றதனில்—நீங்காமல்
நின்றுவிட வன்றேதான் நீமலந்நீ பேரறிவோ
டொன்றுபட லென்று முணர்.

இ—ள்: நீங்காத பேர அறிவில்—[illegible] நீங்காமல் நீ கண்டு அதன் சார்பாய் அதனை நீ மறவாமல் நின்று [illegible] நீ நீங்காமல் நின்றபடி அதனில் நின்று— நீ பாசத்தியோடு நீங்காமல் ஒன்றும் நின்றபடி இன்மையினும் அதனோடு நீ நின்று, நீங்காமல் [illegible] பேரறிவில— [illegible] ஒன்றுபடல் என்றும் உணர்— [illegible] என்று இறைவன் திருவாய் [illegible]

48. சத்திசைய மொன்று பிளவுபடாமே லேமழுந்தல்
சுத்தபர போகமெனச் சொல்லுமே—சித்தமாற
பத்தன்மை காணாட் டெழுமுததி சாக்கிரமாரு
சித்த மலமறவே தேர்.

இ—ள்: [illegible] அதனையே விடாதிருத்தல், சுத்தபர போகமென சித்த [illegible] அத்தன்மை [illegible] சாக்கிரம [illegible] சித்தம் மலம் அற தேர— [illegible] மலகம் நீங்கும்படி தெளிகுதி.

இறைவனை பிரதமசிருட்டியைத் தொடங்கியபொழுது தோன்றி [illegible] [illegible] விர்ந்துநிற்றலின் கீர்தமறை எனப்பட்டது. ஐ, இரண்டும் அசை.

சாக்கிராதீதம்.

மேலுள்ள நிலைமறந்து அவ்வறிவிலவசமாய் நிற்றலாகூடுதலின் இப்பெயர்த்து.

49. நின்ற வறிவறிகை நீக்காமை சாக்கிரமா
மன்றி யவிழ்த லதீதமாஞ்—சென்றறிவை
நீக்காமை நின்று கெடுது துயில்கொளவே
வாக்கா தறிவாய் வர.

இ—ள். [illegible] அறிவு அறிகை நீக்காமை சாக்கிரம் [illegible] [illegible] நீக்காமல் நிற்குநிலைமை அறிதலை நீக்காமல் நிற்றல் சாக்கிரமெனப்படும், அன்றி [illegible], [illegible] அறிவை நீக்காமை நின்று—பேரறிவாகிய அருளோக்காரத்து அதனை நீக்காமல் நின்று, அறிவாயவா [illegible] கெடுது துயில் கொள அத்திருவருளாகிய பேரறிவாக தன்மையையுடைய அதனைப் பிரியாது கெடுதே [illegible], அவிழ்தல் அதீதமாம்—அவ்வறிவு சோர்ந்துநிற்குநிலை அதீதம் எனப்படும்.

ஆம், இரண்டும் ஏ யும் அசை.

பரையிலதீதம்.

சாக்கிராதீதத்திலுள்ள நிலைமையுமவிட்டுப் பரையோடு ஒன்றுபட்டு நிற்றலாகூடுதலின் இப்பெயர்த்து.

50. இவ்வறிவு காண்ட லிருமருஞ் சாக்கிரமா
மவ்வறிவு காணா ததீதமா—மிவ்விரண்டும்
பாராமல் நிற்றல் பரையி லதீதமா
மாரா வறிவகன்ற தால்.

இ—ள். இவ்வறிவு காண்டல் [illegible] சாக்கிரம் — இவ்வரு ளிலே நீங்காமல் நிற்றலைக்காண்டல் [illegible], அவ் அறிவு காணாதது அதீதம் அவ்விலையில் நிற்றலைக்காணாது அவ்வயமாதல் சாக்கிராதீதம், இவ்விரண்டும் பாராமல் நிற்றல் பரையில் அதீதம்—மேற்கூறிய இரண்டு நிலைமையும் பாராமல் நிற்குநிலை பரையிலதீதம் எனப்படும், ஆர அறிவு அகன்றது—[illegible] அறிவு வியாபகமாய பேரறிவாயது அதனை அறிகுதி.

ஆம் மூன்றும், ஆலும் அசை.

51. சகனறி வாகிவெள்ள மின்று கழன்றகன்றும்
பாசமிக வைத்ததனிற் பற்றிதே—கூசாமல்
சோரக நீக்கியதில் நின்ற சுவடறவே
வாராச் சிவமோல வா.

இ—ள்: சகன் அறிவாகி இன்று எல்லாம் கழன்று அகன்றும்—இதை [illegible] அருள் [illegible] [illegible] [illegible], அவ்வின பாச [illegible] வைத்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சோர நீங்கி— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சிவத்தைச் சேர வருவாய். ஏகாரங்கள் அசை.

சுத்தபரபோகருதல் பரையிலதீதமி [illegible] [illegible] சுத்தவத்தையிற் கழுத்தி.

இவ்விடத் [illegible] [illegible] [illegible] இசைந்து [illegible] பிராரத்தமுள்ளதாதலின் அப்பிராரத்தவனுபவத்து ஆகாமியமேறிப் பிறவிக்கேதுவாகும். சாக்கிராதீதத்துரியவிரண்டி னுத்தபவுற்கைறுது இகாரணத்தாறான். “பாசமிகவைத்த தனிற்பற்றாதே கூசாமல் சோரக நீங்கியதில் நின்ற சுவடறவே வாராய சிவமேவா” என்று கூறினர். இதனை,

“இனிதரா வுடலின் வினைவரும் வருக்கா விலகிய சாக்கிர நிதர் [வினை
துரியமென் [illegible] [illegible] [illegible] பகைக்காத விழத
மருளிறும வளரும [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
பெருமை வழுத்த வலைவியளா மதிவக் பின்புமே துயரத்துவ் இன்றே.”

[illegible].

கந்தாவத்தை.

[illegible] [illegible] [illegible] இறைபணி [illegible] [illegible] [illegible].

53. அறிவடையச் சென்றால் சுத்தமாய் நின்ற
குற்பிறக்கிட் டென்றுங் துரியா—செற்பேறு
சுத்தவத்தை மைத்தாயுன் தொலைமல மிலமில்லை
யத்துடனே செல்வதது வாம்.

உ—ள்: அறிவு அடையச் சென்று அங்கு அதிதயமாகி [illegible] நீட்டு — [illegible] அறியாது, அமர்ந்த சத்தமத்தை—என் மகனே அது சத்தமத்தை, [illegible]

குருவுக்குச் சேடன் அமர்ந்த [illegible] ன்றும் மாமாறும், தமது சேடன் இனி பிறப்பிற் புகாத அரிய [illegible] ஆக்கத்தோனற வழைத்தவருமே. [illegible] அசை.

சுகருபம்.

[illegible]

53. வையவி நதனு பதைப்பற்ற பின்னுனக்கு
துய்ய சுகப்பிரபை தோன்றுமே—ஐயனே
கண்டாய் சிவபூமி காட்சி யறக்கலந்து
கொண்டானவன் கண்டாய் குறித்து.

உ—ள்: [illegible] —என்னருமை மகனே! வைய இருந்து பதைப்பு [illegible] உனக்கு துய்ய சுகப்பிரபை தோன்றும்— உனக்குத் [illegible] பரமகத்தின் பிரகாசம் தோன்றும், சிவபூமி கண்டாய் — நீ இப்பொழுது பரமகத்தைப் பற்றும் சிவபூமி ஆகிய அதனைக் கண்டாய், [illegible] குறித்து அவன் கொண்டு ஆள்வன்— அன்பான் காட்சி [illegible] காண்மாக கூறினார். [illegible] அசை.

54. விழுந்த வவதாரத்தின் விஞ்ஞ சகர்தா
[illegible]
பரமவெளிமிற சோதி மலர்த்த பிரபைபோ
லாதான்றன் பாலே யது.

உ—ள்: [illegible] விழுந்த அவதாரத்தின் [illegible]

மொழிந்தருளாய்— அதனைத் தேவரீர் மொழிந்தருளல் வேண்டும், அது [illegible] அப்பெரிய [illegible] ஒளியைப் [illegible] மெழுந்தபரகதிமொளிபோல் [illegible] அஞ்ஞானத்தை ஒழித்துப் பேரின்பத்தைக்கொடுத்தருளுகிறவனி. தது இயல்பாயுளதாகும்.

[illegible] அசைகள். "மறைய நின்றனன் பரமவெளிச் சோதியான்" என்பது நோக்குக.

55. துன்பமற்ற விந்தச் சுகப்பிரபை தன்னிலே
இன்பசத்தி யென்று மிருக்காதி—அன்புறவே
நின்றதிலே பாதி நிலவு நிகரும்போல்
மன்ற நாமணைந்து வாழ்.

உ—ள்: துன்பம் அற்ற இந்த சுகப்பிரபை தன்னில் [illegible] அடைந்த விந்தச்சுகப்பிரபையை, இருக்கு ஆதி இன்ப சத்தி என்றும் — [illegible] இறைவனது இன்பசத்தியெனக் கூறும், அன்பு உற—அன்புமிக, அதில் நின்று ஆதி [illegible] ஆதி, நிலவும் நிலவும் போல மன் நல்தா மணந்து வாழ்— சந்திரனது பிரபை [illegible] கலந்தாற் போல இன்புண்டாக [illegible] வாழ்வாய். நிலவும் நிலவும்போல் என்றது [illegible]

[illegible] அசை.

56. தேனுரு மின்பச் சிவவடிவ மிப்படியோ
வானுடர் காணுத மன்னவனே—ஞான
விறைவுமொரு சத்தி யிறைவற் கிதாகு
மெதுமுத்தி சொல்லா யினி.

உ—ள்: வானுடர் காணாத மன்னவனே ஞான! — [illegible] சத்தி தேவர்களாலும் காண்டற்கரிய [illegible] எம் ஞானா சிரியனே!, தேன் அரும் இன்பச் சிவவடிவம் இப்படியோ? — பர [illegible] சிவவடிவம் இத்தன்மைத்தோ? அதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளுவீராக, இறைவற்கு இதுவும் ஒரு சத்தியான [illegible] இறைவனுக்கு [illegible] அதனை அறிந்து, [illegible] இனி சொல்லாய்— இது இறைவனுக்கு ஒரு சத்தி [illegible] முத்தி யாது? அதனை இனித் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந் தருளல் வேண்டும்.

சுகாதீதம்.

சுகரூபத்திலவசமாய் நிற்குநிலைமை க்கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

57. இந்தச் சுகத்தி னினிமை கிழியாமல
வந்த வறிவி னயர்ந்ததுபோற்—றொக்தமறப்
போதா விருவே சுகாதீதம் பொய்யற்றோர்க்
காதார மான வருள்.

இ—ள்: இந்தச் சுகத்தின் இனிமை [illegible] — இந்தச் சுகரூபத்தின் சுகத்தை இனி [illegible] அந்த அறிவில் அயர்ந்தது போல்—அசப் [illegible] அறிவில் [illegible] தன்மைபோல, [illegible] — இவ்வியல்பை [illegible] தொடர்பு [illegible] இருவே சுகாதீதம் [illegible] இருவே சுகாதீதம் என்று [illegible], பொய் [illegible] ஆதாரமான அருள் இருவே [illegible] பக்குவ [illegible] பொய்யன்மையில் [illegible] களுக்கு என்றுந் [illegible] அருள் இருவே அன்றி அரிதுத

இருவே என்பதை இரண்டிடத்தும் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ௬-தேற்றம்.

58. ஒன்றுஞ் சுகவடிவுக் குன்னானை தம்பிரா
னன்றி யொருபொருளு மாகாதே —நின்றழுந்திச்
சொல்லரிய விந்தச் சுகதனுக் கதீதமாய்
நில்லவன்று ளுமே நிலை.

இ—ள். ஒன்றும சுகவடிவுக்கு உவ்வான தம்பிரான அன்றி— [illegible] சுகரூபமாயவையாதும் [illegible] பிரியதெழுக்கரு [illegible] ஒருபொருளும் ஆகாது நின்ற [illegible] சொல்லரிய இந்தச் சுகத்துக்கு அதீதமாய [illegible] இத்தன்மைத்தென்று சொல்லுதற் [illegible] இந்தச் சுகரூபத்தநுபவித்த சுத்தருக்கு அப்பாலைப், அவன் தாளும் [illegible] வெளியில் நிற்குநிலை.

௭, இரண்டுந் தேற்றம்.

சிவப்பேறு.

பரிவத்தோடு ஒன்றும்பிரகாசம் [illegible] நிலைமைக்கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

59. எல்லாங் கழன்ற விடமே சிவமென்று
சொல்லாடு மூன்னே சுருதிமறை—வல்லாய்கேள்
நின்ற படிதானே நிலைய வகியையதனில
னொழிவிடு சோரக நீ.

இ—ள்: வல்லாய்கேள்—அடைதற்கரிய இன்னிலையையடைந்து பேரின்பவநுபவத்தில் [illegible] சுருதி, [illegible] எல்லாங் கழன்ற [illegible] மறந்துவிட்டதே சிவம் என்று [illegible] சுருதியாகமங்கள் பெரிதும் முழங்கிக்கூறும், [illegible] அசைவில நிலையாக—நீ இப்போ நின்ற [illegible] நீங்கமல் [illegible] வரமாக நீ [illegible] நிற்றுதி. ௮-தேற்றம்.

60. வானகத்தில் வாழும் மனத்தில் மனமும்போ
லான சுகப்பேற்றி லழுந்தியது—தானுரு
மாண்ட குருநாத வடியேன் பெருவாழ்வை
மீண்டுசொல வுண்டோ விதி.

இ—ள்: வான் அகத்தில் வாழும்—ஆகாயத்திலிடத்திலே ஆகாயமும், மனத்தில் மனமும் போல [illegible] ஆனசுகப் பேற்றில் அழுந்தி—அப்பேதமாக [illegible] அது தான் ஆகும்—அந்தச்சுகமே தானாகிய, அடியேன் பெருவாழ்வை—தேவரீரது அடிமையாகிய எனது பேரின்ப பெருவாழ்வினை [illegible], ஆண்ட குருநாத—எத்துணை [illegible] கருணையைத் தந்து ஆண்டருளிய சிவகுருநாதனே! மீண்டுசொல விதி உண்டோ?—அநுபவத்திற் [illegible] பரமசுகத்தைச் சுரப்பித்துக் கூறும் பிரமாணமுண்டோ? இல்லை என்றபடி.

61. பேதஞ் சிவமுமாய் நின்றுபோ நின்றிலேபோ
வாய வடியேனு கதிகாரம்—காயனே
ஒன்றன் றிரண்டன் றிரண்டொன்று தானன்று
நின்றதொரு தன்மை நிலை.

இ—ள்: [illegible] நின்றிலேயோ? —மாணவகனே [illegible] அவைது நிற்கயில்லையோ? அவனைக் கூறுதி, [illegible] அதிகாரம்—என் குருநாதனே [illegible] அடியேனுக்கு அதிகாரமுளதோ? இல்லை, [illegible] இரண்டாகக்கண்டு ஒரு [illegible] கேவலாத்துவித சொல்லும் [illegible] ஏகான்மவாதம் [illegible] மாயாவாதிமுதலியோர் [illegible] இரண்டு [illegible] ஒன்றுமன்று—சிவாத்துவித சைவ முதலியோர் [illegible] இரண்டுமொன்றும் [illegible] நிற்குநிலையுமன்று, [illegible] சித்தாந்தத்தில் கூறிய சுத்தாத்துவித நிலை யதாம்.

கேவலாத்துவித முதலிய மூன்று மதத்தினையும் அவைபோன்ற [illegible] மதத்தினையும் கண்டித்தபடி காண்க.

14272

62. சாற்றி யதற்குவமை நாடகம்போற் சன்மார்க்க
வேற்று விதிபலவும் வேண்டாவே—போற்றரிய
சித்தனே சுத்தனே நித்தியா னந்தனே
அத்தனே முத்தனே யாங்கு.

இ—ள். போற்றரிய சித்தனே?—எவராலும் இத்தன்மையனென்று அறிந்து துதித்தற்கரிய [illegible] சுத்தனே-மலரகிதனே, நித்தியானந்தனே—நித்தியானந்தசொரூபியே, அத்தனே—ஆன்மாக்களிடத்துயிர்க்குயிராய் நின்ற தலைவனே, முத்தனே-அநாதிமலமுத்தனே, ஆங்கு அதற்கு உவமை சாற்றில்-அனன்னியமில்ல அதற்குவமைகூறவேண்டில், நாடகம்போல. தான் [illegible] நாடகம்போல வேறறநின்று [illegible] புணர்ந்து நிற்குந் தன்மையாகும், சன்மார்க்க வேறுபல விதியும் வேண்டா— அது வன்றி வைதிகசைவத்திற் சொல்லப்பட்ட வேறுபல பிரமாணங்களும் வேண்டுவதில்லை நாடகம் போல என வைதிகசைவ சித்தாந்த விதமுதநிலையே தனது முத்தி நிலையென விண்ணப்பஞ் செய்தபடி.

குருவேசிவம் எனக்கொண்டு மேற்கூறியவண்ணம் மாணவகன் விண்ணப்பஞ்செய்த வாறும்.

63. அநாதச சுகத்துக் கதீத வவத்தையென்பர்
பந்தமற்ற முத்திப் பயனறியார்—அகதோ
பிரியாத வின்பப் பெருமானைப் பெற்று
மறியாத வாதனையா லாங்கு.

இ—ள். பிரியாத இன்பப் பெருமானைப்பெற்றும்—என்றுந்தம்மை விட்டுப் பிரியாத இன்பருவனுயெபிரானுடனே நாடகம்போல் கலந்து நிற்கப் பெற்றும், அறியாதவாதனையால- அறியாமையோடு கூடிய பழக்கத்தால் ஆங்கு—அனன்னியமில், பந்தம் அற்ற முத்தி பயன அறியார—மலபந்தமில்லாத பரமுத்தியிற் பெறும் பரமானந்த சுத்தியையறியாதவர், அநாதசுகத்துக்கு அதீத அவத்தை என்பர்—நாடகம்போல் நிற்குநிலையிற் பெறுஞ் சுகத்திற்குப் பரமானந்த அவசநிலையாகிய அதீத அவத்தையென்று கூறுவர். அந்தோ— ஐயனே, அவரறியாமை யிருந்தபடியென்னே!!

பரமானந்த தரிசனம்.

பரபோதத்தின்கண்ணதாய பரமானந்தத்தைத் தரிசித்தலின் இப்பெயர்த்து.

64. நின்றநிலை சிவமாய் நின்றுமே நின்மலனு
மென்றும் பயனு மிருதானே—அன்றே
அவனுக் கிதமே தவனுமி நின்ற
வியலுக் கிதமே இனி.

இ—ள். நின்றநிலை சிவமாய் நின்றுமே—நீ நின்றநிலை சிவமாய நிற்குமேயாதும், நின்மலனும் என்றும் பயனும் இருதான்- நின்மலக் கடவுளாகிய சிவமும் நீ என்றும் அனுபவத்தற்குரிய இன்பப் பொருளாயிருக்கின்றான்; அன்றே அவனுக்கு இதம் எது—பண்டு தொடங்கிய அப்பிரானுக்கு இன்பம் எவ்வகையாலுமது, இனி அவனுடைய இயல்புக்கு இதமாவது-இனி அச்சிவமாய் நின்ற [illegible] அனுபவமும் எவ்வாறமைந்தது என குருநீயே அதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளுவீராக.

மாணவகன் அவை.

65. அன்றே அடங்கி யனைத்துயிருந் தானுமி
யொன்றுமி நின்றவருக் கின்பூட்டிக்—குன்றுமற்
கொண்டுவிட வன்பேருங் கோமாற் கிதமென்று
பண்டை மறை சொலலும் பரிந்து.

இ—ள்: அன்றேயடங்கி அனைத்துயிரும் தானுமி ஒன்றுமி நின்று— பண்டுதொட்டு அவையே தானேயாய எல்லாவுயிருந்தானுமி ஒன்றாய் நின்று, அவருக்கு குன்றுமல இன்பு ஊட்டிக்கொண்டு விடல்—அவ்வான்மாக்களுக்கு குறைவில்லா நிறைவாகிய இன்பசுகத்தை நுகருமாறு கொடுத்துத் தன் திருவடிக்கீழ்ச் சேர்த்துக்கொள்ளுதல், கமேகோமாற்கு இதம் என்று— எம்மன்னவனாகிய இறைவற்கு இன்பமாகுமென, பண்டைமறையுரிந்து சொல்லும்—ஆன்மாக்கள் மீது கொண்ட கருணையால் அன்றே இறைவன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சுருதிவாசகங்கள் பரிவோடு கூறுவன.

அன்று, ௬, அவை.

66. பார்க்கரிய சித்தப் பரமசுகந் தன்னைச்
சேர்ப்ப துயிர்க் கென்றிறைவர் செப்பினையே—மாறரிய
வானந்த மாருயிர்கட் கன்னை யருத்துவது
தானென்றுப் பெற்றவர் சாற்று.

இ—ள். பார்க்க அரிய சித்த பரமசுகந்தன்னை-இத்தன்மைத்தென்று எவராலுமறிந்து சொல்லுதற்கரிய இப்பேரின்பத்தை உயிர்கட்கு சேர்ப்பன் என்று இறைவர் செப்பினை—ஆன்மாக்கள் நுகருமாறு எம்பிரானூட்டியருளுவாரென்று சிவகுருவே தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளினீர் மாற்றரிய ஆனந்தம் ஆருயிர்கட்கு அன்னால் அருத்துவது—எவ்வாற்றானும் என்றும் மாறுதற்கரிய நித்தியமாகிய பேரின்பத்தை ஆன்மகோடிகளுக்கு எம்மிறைவருட்டுவது, தான் என்றுப் பெற்றவாறு சாற்று—அவ்வின்பத்தை அப்பிரானுர் எவ்விடத்துப்பெறுரோ அதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டும்.

அநுபவத்திற் காண்டலேயன்றிக் கற்பனைக்கப்பாலாயுள்ளதென்பார் பார்க்கரியவித்தப் பரமசுகம் என்றார். ஏ அசை.

67. பெற்றருந்தி யின்பம் பிறர்க்கரு ளுதவிலனே
உற்றபர மானந்த முள்ளதோ—மற்றிதுதா
னென்றுநீ கேட்கி லிறையுருவ மானந்த
மென்றுரைக்கு மாகமநூ லின்று.

இ—ள்: இன்பம் பெற்று அருந்தி பிறர்க்கும் அருத்திலனேல்— இப் பேரின்பத்தை இறைவன் பிறிதோரிடத்திலிருந்து பெற்று அநுபவித்துப் பின் ஆன்மாக்களுக்கு ஊட்டியருளுகிலனேல், உற்ற பரமானந்தம் உள்ளதோ? — இறைவனிடத்துள்ள பரமானந்தம் இயல்பாயுள்ளதன்மைத் துள்ளதோ, இது என்று நீ கேட்கில் —இதனை நீ கேட்பாயாயின், இறை உருவம் ஆனந்தம்—எமையிறைவனது திருவுருவமே ஆனந்தவடிவம். அஃதி உருவம் ஆனந்தம்— வேறு ஒன்றும் இல்லை— அவ்விறைவனது திருவருளேயன்றி ஆனந்தமெனப்படும் பொருள் வேறில்லை மாணவகனே இதனை நீ அறிகுதி.

மற்று வினைமாற்று. தான் இன்று அசை.

68. ஆனபர மானந்த மாகின்ற வெல்லையே
யூனமிலா வுண்மைதனி லொன்றுபடல்—ஊனமறத்
தானுனை போதந் தனைவா தெழுந்தக
மானே யதுவா மதி.

இ—ள்: ஆன பரமானந்தம் ஆகின்ற எல்லையே—இன்புருவாகிய பரமானந்தமென்று சொல்லப்படுமெல்லையே, ஊனமிலா உண்மைதனில் ஒன்று படல்—களங்கமில்லாத ஏகமெய்ப்பொருளான பரசிவத்தோடு ஒன்றுபடுதல், ஊனம் அற தான் ஆனபோது —உயிர்க்குள்ள களங்கமாகிய மும்மலமும் நீங்கத் தானேயான பொழுது, தனைவாது எழுந்த அகம்—அகங்காரமேழுந்த பரமானந்தமாகும், மானே அதுவா மதி—இவ்வுண்டாகிய பெருநிலையையடைந்த மான் என்றழைக்கப்படும் பெருமைவாய்ந்த மாணவனே அப்பரமானந்தமெனவறிகுதி. ஏ பிரிநிலை.

பரமானந்தயோகம்.

பரமானந்தத்தோடு ஒன்றுதல் கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

69. விளைந்தபர மானந்த வெள்ளந் தனிலே
திளைத்துத் திளைத்தாடி யுதிறதென்று—வளைத்துன்னை
நீபோ லமிழ்த்தியதன் நீள்நிழல்போற் றன்காக்கு
பாரபோற் றரிப்பாகும் பார்.

இ—ள்: விளைந்த பரமானந்த வெள்ளத்தனில் இளைமெய்யுறு பரமானந்தமெனும் வெள்ளத்தில், திளைத்து திளைத்து ஆடி —திளைத்து முழுகி, நீரில் அதன் தோன்று உடலை வளைத்து—அப்பரமானந்தத்தில் நீ தோன்றுவனையை உளைவிக்காது, நீர் போல அமிழ்த்தி—நீர்போல உன்னை அமிழ்த்தி, அதன் நீள் நிழல்போல் காத்து— அந்த நீரினது பெரிய நிழல் பிறைத்துப புலநுகர்தலாற்போல உன்னைத் தெரியாவகையாய் மறைத்து, பார்போல் தரிப்பதாகும் —பூமியைப்போல உன்னை யாவரும் தன்னிடத்து வைத்துக்கொள்ளும், பார் — அதனைத் தெளிகுதி. ஏ அசை.

70. பாராதே அந்தப் பரம சுகந்தன்னை
சோரத்தா னுநிலைபோலத்—தோரச்
சுபாவ மதுவாகத் தோன்றி மறையாதே
அபாவமாய் நில்லா யறிவு.

இ—ள்: அந்த பரமசுகம் தன்னை பாராது — அந்தப் பரமானந்தத்தைப் பாராது, தானும் நிலைபோல சோர—இறைவன் என்றுமொழியப்பாம் நிற்குநிலைபோல நீயும் அத்தன்மையாய நிராசையாகி அதுவாகி அங்ஙனம் பிளின்று நீங்காது அந்தாதுவின் தன்மையாகி, தோன்றி மறையாது— அபரமானந்தம ஒருகாற்றோன்றி ஒருகால் மறையாது, அங்ஙன் அபாவமாய நில்லை— அபரமானந்தத்தில் நீ என ஒருபொருளின்றி அதுவாய் நிற்குதி.

எ, ஆம் அசை. சுதந்தரத்தோறுஞ் பரமானந்தமிறைவனாகக்கூறிய ஆறு அவதாரமுறாதுரியம் இருத்தலயோகம் இனநிலையையடைந்தவர் மீண்டு பிறவார்.

பரமானந்தபோகம்.

பரமானந்தானுபவத்தைக் கூறுதலிற் இப்பெயர்த்து.

71. நின்றபர மானந்த நேரே யநுபவித்தங்
கொன்றுபட வுன்றுருகி போவாமல்—என்றும்
மதுவுண்ட வண்டுபோன் மானந் சுகத்தைப
புதிதன் றிருந்திடிப் போது.

இ—ள்: நின்ற பரமானந்தம் நேரே அநுபவித்து— நீ இரண்டறக் கலந்து நின்ற பரமானந்தத்தைப் பேரின்பமுறுப்பவித்து, அங்கு ஒன்றுபட உன் உருகி —அந்தப் பரமானந்தத்தில் ஒன்றுபட மனமெக்குருகி, மது உண்ட வண்டுபோல—தேனையுண்ட வண்டுபோல மானசுகத்தை என்றும் ஒழியல் புதிது உண்டு என்றுமொழியாத பரமானந்தத்தை இடைவிடாது நிப புதிது புதிதாகவுண்டு, இப்போது இருந்திடு—இக்கிலையில் நீயிருப் பாய.

"தொழுவிடு தோல, பணர்ந்தற புணருமதோறும் பெரும்போகம் பின் [illegible] எனபது நோக்குக. [illegible] திருவடி சேர்த்தருளும் என்பதாம்.

72. பருகத் தொலையாப் பரபோகந் தன்னை
யுருகியடி யேனருந்த வூட்டுங்—குருவே
யழியாத வின்ப மருளுந்தா னென்னும்
வழியேது சொல்வீர் மகிழ்ந்து.

இ—ள்: பருகத் தொலையாப் பரபோகந் தன்னை — [illegible] தொலையாத பரமானந்த பரபோகத்தை, அடியேன் [illegible] குருவே— [illegible] பரமானந்தத்தை [illegible] திருவடிக்கீழ்ச் சேர்த்து [illegible] மகிழ்ந்து சொல்வீர்— [illegible] கருணைகூர்ந்து திருவாய்மலர்ந்தரு ளல்வேண்டும்.

73. சர்க்கரை தானுருக்குந் தருமிரத மல்லிதன் [இன்
சர்க்கரை தானகொள்ளுமோ சாறுக்கால்—சர்க்கரைக்
கின்புருவ மன்றி யெழிலுருவம் வேறுண்டோ
வின்புருவ மேயிறைக்கு மென்.

இ—ள்: சர்க்கரை தான் ஆர்க்கும் இரதந்தரும்—சர்க்கரையானது [illegible] சர்க்கரைக்கு இனிமை [illegible] அன்றி வேறு எழில் உருவம் உண்டோ இன்று — சர்க்கரைக்கு இனி [illegible] இல்லை, அதுபோல [illegible] உருவம். [illegible]

74. காவா சிரதமது காவருந்த லல்லாதின்
காவா விரத மறியுமோ—தவாப்
பரம சுகமுனை பற்பவிப்ப தேயன்றிப்
பரமசுகங் கொள்ளா பயன்.

இ—ள்: [illegible] அநுபவத்திற்கு [illegible] பரம சுகம் பயன் கொள்ளாது—அப் பரமசுகசொரூபியாகிய இறைவன் அதனை நுகர்வியான்.

இக்கு. ௬ ௬ அசை. [illegible]

75. இரதச் சுகமான்ம வடிவென வறிநீ
யகதச் சுகமொழிக்கின் காரதே—இந்தச்
சுகமென மதச் சுகமாக்கி யின்ற
சுகமென மானந்த மாம்

இ—ள்: இந்தச்சுகம் ஆன்மவடிவம் என நீ அறி—இந்தப் பரமனை [illegible] இந்த சுகம் எனும் [illegible] இந்தப் பரமானந்தமயமே சுகம் [illegible] ஆனந்த வடிவமாய் விளங்கும் அதனை அறிகுதி.

"அன்பு பிழம்பாய்த்திரிவார்" என்பது நோக்குக. [illegible] தல். ௫ அசை.

பரமானந்த மேலீடு.

பரமானந்தமிகுந்த [illegible] உடன் இயம்புகின்றது

76. அன்னை துயா வாக்த மருளுமா னாதருமி
சென்னியை வானந்த மெல்லுவகும்—பன்னி
யவித்தழிப்ப வாகு மனநுமா வாத்தல்
களித்தறுவே யெப்போதுங் காண்.

இ—ள்: [illegible]

இப்பொருவருடைய இறைவனும் இ[illegible] நின்று தெரியுமாறும் எல்லாப்பொருள்களிலும் [illegible] காரணமாயிருப்பதனைக் [illegible], இவ்வாறு [illegible] [illegible] பரமானந்த [illegible] என்பதாம்.

77. எங்குமிறைத் தானந்த மெல்லா மமிழ்ந்திமிசைப்
பொங்கிக் கரைபுரண்டு பூரணமா—யங்கு
வயிர்த்த வுடலுயிரும் வாய்த்த சுகமா
மனத்திற் புகுமதுபோ லங்கு.

இ—ள்: ஆனந்தம் [illegible] எல்லாம் அமிழ்த்தி—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] வாய்த்த சுகமாம்— அச்சிவையில் பரமானந்தத்தாற் சூழ்ந்து மூடப்பெற்ற உடலும் உயிரும் இன்னியல்பில் நீ காணுமாறுவாய்த்த சுகவடிவமாகும், அது எதுபோலெனின், அதனில் புகுந்தது அது ஆங்குபோல்— உப்பளத் தித் சேர்த்த பவளம் முதலிய பொருள் தமது வடிவமழிந்து அவ்வுப்பாய் அவ்விடத்துச் சமைந்ததுபோலாகும். அதனைக்காண்குதி.

78. கண்டவிட மெல்லாங் கருணைக் கடலமுத
மொண்டுகொள வாய்நிறைந்த முதந்தனைப்—பண்டே
திருவா லவனறியாத் தேசிகனார் பாதத்
திருவடி யேறுதுக் தான்.

இ—ள்: கண்ட இடம் எல்லாம் கருணை கடல் அமுதம் மொண்டு கொள்ள ஆய நிறைந்த முதந்தனை [illegible] இறைவன் [illegible] [illegible] பரமானந்தமாகியவமுதத்தை [illegible] [illegible] நிறைந்திருக்கின்ற பழமுதனை, பண்டு [illegible] [illegible] தேசிகனார் பாதம்—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கருணையினைக் [illegible]!

பரமானந்தவசம்.

பரமானந்தத்தில் தன்செயலற்று அதுவாய் அடங்கிநிற்குநிலை கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

79. பரமபர மானந்தம் பார்மேல் மறுத்து
வரவும் வாராதே யகலும்—பூரண
மாகவே யமிழ்ந்தி யவசமா மானந்த
மீக்கா ததுவாகி நில்.

இ—ள்: பரம பரமானந்தம் பார் மேல் மறுத்து—மிகுந்த இறை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]—[illegible] [illegible], [illegible] [illegible]— [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

உ-அரை.

80. உற்றபர மானந்தத் தொன்று மதிலுறமி
முற்றவதே முதிர்முடி வென்றுரைக்கும்—சூற்றமிலா
வைதிக சைவம் வழிநூல் புராணமறுமை
செய்வனநூ லெல்லாந் தெளி.

இ—ள்: உற்ற பரமானந்தத்து ஒன்றும் அதில் உறமி—நீயடைந்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], முற்றவதே [illegible] [illegible] பரமானந்த [illegible] பிற முடிவாகிய பழமுதிவென்று, வைதிக சைவம் வழிநூல்— வைதிக சைவத்துக்கும் பிரமாணமாகிய சுருதிசிவாகமங்களுமவற்றின்வழி தோன்றிய ஏனைய நூல்களும், புராண மற்றும் செய்வன நூல் எல்லாம்— புராணங்களும் அவற்றின்வழிவந்த நூல்களும், உரைக்கும். கூறும், தெளி— அதனை நீ தெளிகுதி.

மேல் மூன்று அவதாரங்களுக் குரியாதிதம் தசகாரியத்தில் சிவபோகம். மற்று விரிவாற்று.

அறுவகை.

ஆன்மாக்களின் வெவ்வேறிய இயல்பைக் கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

81. ஒன்றிரண்டு மூன்றுமல மூன்வுயிர் மூவர்க்குஞ்
சென்றிலனைப்போல [illegible] [illegible]
பில்லகையே யாறு மொழிந்துருவா மீசனே
பல்வகையை யேங் கறி.

இ—ள்: ஒன்று இரண்டு மூன்று மலம் உள்ளவுயிர் மூவர்க்கும்—ஒரு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], இவனே போல [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]—[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உயிர்க்குயிராய் [illegible] [illegible] [illegible] அறிவுக்கறிவாய் [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இறைவனே [illegible]

டருளுவர், அவ்வகையை நீ அங்கு அறி—அத்தன்மையை நீ உன்னிலாட் கொள் [illegible] முறைமையுமிருதி.

[illegible]—

"வைக்கனமு மான்மழுவும் வாதமுடை யமுமுத
[illegible]
[illegible]
முக்கண்ணிறை யாக்கானை முன்னின்றே யருள்புரிந்தான்."

ஈனவுங்கூறியிருத்தல் காண்க. உ தேற்றம்.

பஞ்சாக்கர தரிசனம்.

[illegible] பஞ்சாக்கர [illegible] லிவ்வெண்பாவின் இடமெய்ராது.

82. அருட்செழுத்து அண்ணலரு ளான்மாத் திரோதமல
மிருணீங் கமைந்துரைத்து மெய்யருளவாச் —தஞ்சச்
சிகாரத்தின் யவ்வைவிடுக் இதிலா வின்பப்
புகாரிற் புகுந்திருந்தப் போய்.

இ—ள்: அருட்செழுத்தும் அண்ணல் அருள் ஆன்மா திரோதம் மலம் [illegible] வகாரம் அருளை யும் யகாரம் ஆன்மாவையும் நகாரம் திரோதானசத்தியையும் மகாரம் மலத்தையுமுணர்த்துவன, [illegible] திருவருள் மேம்பட்டு நகா ரம் மகாரமுமாய் [illegible] சிகாரத்தில் [illegible] இறைவனை [illegible] யகாரமாகிய உயிரை [illegible] சிகாரமாகிய சிவத்தில், [illegible] புகாரில் போய் [illegible] அந்த விடு— [illegible] பெருந்தகை [illegible] யிருக்கும் மாறு விடுத்தருளும்.

குருத்துதி.

ஞானதேசிகனைத் துதித்தலி னிப்பெயர்த்து.

83. பற்றிநின்ற பாசம் பறித்தகல வேகிழித்திட்
டுற்றவுயிர் காட்டி யுணர்வுணர்த்தி—யற்றஞ்
சிவப்பேறு தந்து சிவபோக வாரி
புகப்பெ றளித்தவனைப் போற்று.

இ—ள்: பற்றிநின்ற பாசம் பறித்து அகல [illegible] உற்ற உயிர் காட்டி — சுத்தியடைந்தவிடத்து உயிரைக்காட்டி, உணர்வு உணர்த்தி — ஞானோபதேசஞ்செய்தருளி, சிவப்பேறு தந்து — சி

[illegible] சிவபோக வாரி புக — சிவ போகமாகிய [illegible] அவனைத் துதிப்பா யாக. பேறளித்தவனை போற்று— பெறுதற்கரிய பெரும்பயனை என்றுள் [illegible]

சீடவிலக்கணம்.

சீடனது [illegible] இலக்கணத்தைக் கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

84. இரவு பகல்நிழல்போ லிட்ட பணிசெய்து
குரவர்புகழ் வாயாரக் கூறித்—திருமுன்
விழுந்தெழுந்து கைதொழுது மெய்சிலிர்த்து நின்று
தொழுந்தவத்தோர் காணுஞ் சுகம்.

இ—ள்: இரவு பகல் நிழல்போல் இட்ட பணி செய்து—இரவும் பகலும் [illegible] அவரிட்ட பணியைச்செய்து, குரவர் புகழ் வாயாரக் கூறி — ஞானாசிரியரது புகழை வாயாரப்பாடி, திருமுன் விழுந்து— [illegible] கைதொழுது மெய்சிலிர்த்து நின்று— [illegible] தொழுந்தவத்தோர் சுகம் — தொழுகின்ற பெருந்தவத்தையுடையவர்களே சிவன்முத்தராகுஞ் சுகானுபவத்தையுடையவர்கள், என்—றதனைத்தெளிகுதி. உம் அசை.

முத்தனுக்கு முத்தியின்மைகூறல்.

[illegible] காரணங்கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

85. ஆகமுத னீங்கி யருளிற் கலந்துசிவ
போகம் விளையப் புணர்ந்தாலும்—வேகத்
தெளிவாச் சிவத் திருப்பர் குருச்சொற்
பிரிவா ருலகிற் பிறந்து.

இ—ள்: [illegible] புணர்ந்தாலும் [illegible] வேகத் [illegible] பிறந்து [illegible] திருப்பர்.

ஞானாசிரியருடைய [illegible] என்றபடி.

குருவழிபாடே பொருளெனக்கூறல்.

குருவை வழிபடுதலே சிறந்த பெரும்பயனெனக் கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

86. ஆகமுயிர்பொருள்கொண் டன்றே யருளளித்துச்
சோகமெனப் பாவிக்கச் சொன்னாரைத்—தாகத்தோர்
வேண்டுபொழுதெல்லாம் வேண்டுபொருள் வந்ததுபோற்
பூண்டுதொழ லன்றோ பொருள்.

இ—ள்: ஆகம் உயிர் பொருள் கொண்டு— உடல் உயிர் பொருள் [illegible], அன்றே அருள் அளித்து — [illegible] ஞானோபதேசத்தைச் செய்து, சோகம் எனப் பாவிக்கச் சொன்னாரை— சோகம் பாவனை செய்யுமாறு பணித்தருளாசிரியரை, தாகத்தோர் — [illegible] விடாயுள்ளவர்கள், வேண்டும்பொழுதெல்லாம் வேண்டும் பொருள் வந்ததுபோல் — தாம் விரும்பியபொழுதெல்லாம் விரும்பிய பொருள் கிடைத்ததுபோல, பூண்டு தொழல் அன்றோ பொருள் — குருநாதனது திருவடி [illegible] வணங்குதலே [illegible] பெரும்பயன். [illegible] அறிகுதி

சோகம் = ச அகம். அது நான் எனப்பாவிப்பது — சிவோகம் — சிவம் நான் எனப்பாவிப்பது. [illegible] — தேற்றம்.

திருமேனியருமைகூறல்.

[illegible] திருமேனியின் பெருமையைக் கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

87. அன்றுமுத லாகவே யாருயிர்கட் காருயிராய்
நின்றருளுந் தம்பிரான் நீயென்றால்—என்றால்
கருவாயப் பிறப்பைக் கழற்றினரோ தாமே
குருவா யருளாமற் கூறு.

இ—ள்: அன்று முதலாக ஆருயிர்கட்கு ஆருயிராய்—கேவலத்தொடக்கி [illegible] — [illegible] தாமே [illegible] — [illegible] கூறு—அதனை நீ கூறுதி.

[illegible] மாணுடவடிவங்கொண்டு ஞானாசாரியராக எழுந்தருளி [illegible] பிறவியை ஒழிந்தருளினார் என்பதாம். ஏ இரண்டும் தேற்றம் [illegible]

குருவே சிவமென்றல்.

மோக்ஷநிலையடைந்தோரைப் பற்றிக் குருவே சிவமென்றலின் இப்பெயர்த்து.

88. பாசம் பசுபதியைப் பரித்துப் பார்த்தனரே
ஆசிலகலறிவா யாங்கண்டு—பேசரிய
வானந்தம் பெற்றோ ரருட்குருவே சிவனென்பர்
மோனமே மூன்று முயன்று.

இ—ள்: பாசம் பசுபதியை பரித்து பார்த்தனர்—பாசம் பசு பதி [illegible] தெளிந்தவர்கள், [illegible] அகல் அறிவாய் [illegible] மோனமே [illegible] பேசரிய ஆனந்தம் பெற்றோர் [illegible] பேரானந்தத்தைப் பெற்றோர், அருட்குருவே சிவன் என்பர் [illegible] குருவே சிவம் என்றுசொல்வர்.

குருவே சிவமாகுந்தன்மை [illegible] இங்கனங்கூறினர். பரித்தல்-நீக்குதல், பார்த்தல்-தெளிதல். கேட்டல் உபலக்ஷணத்தாற் பெறாம். [illegible] கூறினுமாமுன். ஏ முன்னையது அசை பின்னையது தேற்றம்.

"சும்மாவிரு சொல்லற வென்றதுமே-அம்மா பொருளொன்று மறிந்திலனே" என்பது நோக்குக.

குருபணிசெய்வாரை வழிபடுதல்

குருவின் குற்றேவலைச் செய்யும் அடியாரை வழிபடுமுறை கூறுதலின் இப்பெயர்த்து.

89. கருவேலை தன்னைக் கடப்ப குவலில்
மருவாத வின்பத்துள் வைத்த—குருவின்
அடியா ரடியா ரடியா ரடியா
ரடியாரைச் சார்ந்த வயர்.

இ—ள்: [illegible] மருவாத [illegible] — இவ்வுலகிலேயே [illegible], குருவின் அடியார் அடியார் அடியார் அடியாரைச் சார்ந்த அவர் — குருநாதனது அடியாராகிய ஞான [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] அடிமைபணிசெய்வோர், கருவேலை கடப்பர்—பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்துவர்.

[illegible] அசை, ஏனைவேலை கடத்தலாகுமெனப்படுமம் பெற்றாம்.

யோகம்.

90. சன்மார்க்க மீதாஞ் சகமார்க்கஞ் சாற்றுங்கால்
பன்மார்க்கம் வாயுப் பகர்கருவி—தன்மார்க்கஞ்
சாலவொடுக்கித் தடுத்து வளியிரண்டு
மாலறவே நிற்கை மகிழ்ந்து.

இ—ள்: சது சன்மார்க்கம்-இறைவனையடைதற்குரிய ஞானநெறியைப் பற்றுஞ் சன்மார்க்கம், சகமார்க்கம் சாற்றுங்கால்—யோகமார்க்கமாகிய சக மார்க்கத்தினியல்பைக் கூறுமிடத்து, பன்மார்க்கம்—அது அட்டாங்கயோக மார்க்கத்தால் பலவிதப்படுவது ஆயினும், வாயுப் பகர்கருவி மார்க்கம் சால ஒடுக்கி—உடலின்கணுள்ள வாயு புறம்போய் போந்து மீளுதற்குக் கருவியெனச்சொல்லப்பட்ட இடைபிங்கலை என்னும் வழிகளைப் பெரிதுமொடுக்கி, வழியிரண்டும் தடுத்து—மேற்கூறிய இருவழியாகச் செல்லும் வாயுக்களையும் புறம்பே போகவொட்டாது தடுத்து, மாலறவே மகிழ்ந்து நிற்கை—வாயு வெளிபோகுங்காலத்தாலாகிய மயக்கம் நீங்கத் தியானப்பொருளைச் சலிப்பின்றித் தியானித்து அத்தியானத்தாற் பெறும் பயனாகிய இன்பத்தை நுகர்ந்து மகிழ்ந்து அந்நிலையில் நிற்றல் என்பதாம்.

ஆம் அசை.

91. அந்த மனத்தாலே யாதார மாறினையுஞ்
சந்தித் ததிற்பொருள்க டானறிந்திட்—டிந்துவி
லோவா வொளியைத் தருகுமரு ளன்பினுறங்கி
லோவா வொளியா முரு.

இ—ள்: அந்த மனத்தால் ஆதாரம் ஆறினையும் சந்தித்து—அந்த மனத்தினால் அறிவோடு மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அநாகதம் விசுத்தி ஆஞ்ஞை என்னும் ஆறு ஆதாரங்களையும் ஒன்றன்பின்னொன்றாகப் பார்த்து, அதிற் பொருள்கள் அறிந்திட்டு—அவ்வாறு ஆதாரங்கட்கு உரியதெய்வங்களாகிய விநாயகர், பிரமா, திருமால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் என்னுந்தேவர்களைத் தரிசித்து, ஓவா ஒளி இந்துவில் வைத்து—நீங்காத ஒளியாகிய மூலாதாரத்து விளக்குகின்ற குண்டலியைச் சுழுமுனை வழியாகச் செலுத்திச் சந்திரமண்டலத்திற் சேர்த்து, அருளும் அமுது உள் நிறைக்கில்—அதனின்றும் ஒழுகுகின்ற அமுதத்தை உடம்பினுள் நிறைத்தால், உரு ஓவா ஒளியாம்—அவ்வுடல் நீங்காத ஒளிவடிவாகும், மனம் என்று அறிக.

விசுத்தாசனத்தமுதை உருக்கி உடலில் நிறைத்தல் அரியசெயலென்பார் உருகுமமுது உள் நிறைக்கில் என்றனர், உம்மை—எச்ச உம்மை. ஏ தான் அசை.

92. நின்ற வொளியுருவி னீங்காமல் நிற்கவே
என்று மழியாத வின்புற்றுக்—கொன்றையந்தார்த்
தானுருப் போலேயின் சாரூப பதத்திலே
மாணவக வாழ்வாய்காண் மற்று.

இ—ள்: நின்ற ஒளி உருவில் நீங்காமல் நிற்க—மேற்கூறியவண்ணம் உடலிற் சேர்க்கின்ற ஒளி அதனைவிட்டு நீங்காதுநிற்க, என்றும் அழியாத இன்புற்று—அவ்வுடல் என்றுமழியாது இன்பத்தையனுபவித்து, கொன்றையந்தார் தானுருப் போலே—அழகிய கொன்றைமாலையையணிந்த ஒன்றுமொரு தன்மையனாகிய இறைவனது திருவுருவத்தைப் பெற்று, சாரூப்பியத்திலே பின் வாழ்வாய்—சாரூப்பியமுத்தியில் பின் வாழ்வாய், மாணவக காண்—மாணவகனே நீ அறிகுதி.

சாரூப்பியமாவது சிவவடிவத்தைப் பெற்றுச் சிவலோகத்து வாழுதல். ஏ மூன்றும், மற்றும் அசை.

கிரியை.

93. புத்திர மார்க்கம் புகையொளி மஞ்சனம்பூ
வைத்தமுது தாம்பூல மற்றெவையு—முத்தமமாய்த்
தேடிவைத்துப் பின்னைச் சிவபூசை செய்வதற்கு
நாடவத்திற் செல்லாமல் நாள்.

இ—ள்: புத்திர மார்க்கம்—புத்திரமார்க்கத்தைச் சொல்லுமிடத்து, புகை ஒளி மஞ்சனம் பூ அமுது வைத்து—தூபம் தீபம் தீர்த்தம் பூ திருவமுது ஆகிய இவைகளையமைத்து வைத்துக்கொண்டு, தாம்பூலம் மற்றெவையும் உத்தமமாய்த் தேடிவைத்து—தாம்பூலம் முதலிய சிவபூசைக்கு வேண்டிய வினையவற்றையும் உத்தமப்பொருளாய்த் தேடிவைத்துக்கொண்டு, பின்னைச் சிவபூசை செய்வதற்கு—அதன்பின் சிவபூசைசெய்யுமாறு, நாள் அவத்திற் செல்லாமல் காடு—உன் வாழ்நாள் வீணேகழிந்துபோகாது விரும்பிச்செய். மற்றெவையும் என்றதனால் சந்தம் பழம் முதலிய ஏனைய பொருள்களுங் கொள்ளப்படும்.

94. சுத்திஐந்து செய்து அகமரு மந்திரத்தால்
அத்தமது பத்துமாக வைத்தாக—வைத்துவைத்து
வித்தியா தேகம் விதிப்படியிற் றாபித்துப்
பத்தியால் மோனிதனைப் பார்

இ—ள்: ஐந்து சுத்தி செய்து—பூதசுத்தி தானசுத்தி திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி எனப்படும் ஐந்துசுத்திகளையுஞ்செய்து, அகமரும் மந்திரத்தால்—சுத்திகளையடைந்த அம்மந்திரங்களால், மூலம் ஐந்து அத்தம் பத்தாக வைத்து வைத்து—ஐந்து திருமுகங்களும் ஒவ்வொர் திருமுகத்திற்கு இரண்டிரண்டு திருக்கரங்களாகவும் பத்துத்திருக்கரங்களையும் வைத்து, விதிப்படி வித்தியாதேகம் தாபித்து—சிவாகமத்திற்சொல்லும் முறைப்படி வித்தியாதேகத்தைத் தியானத்தோடு தாபித்து, மோனிதனைப் பத்தியால் பார்—அப்பெருமானது திருமேனியைப் பேரன்போடும் பார்க்குதி.

ஐந்து சுத்தி முதலியவற்றின் விரிவை சிவாகமங்களிலும் பத்ததிகளிலுங் காண்க.

95. பார்த்த திருமேனிப் படிகத் தனிற்பரனைக்
கோத்ததிரு மந்திரத்தாற் கொண்டுவந்து—பார்த்தருளாற்
சொல்லிப் பராக்கறுத்துச் சோதிச் சிவாகமத்தின்
சொல்லின் படியே நடந்து.

இ—ள்: பார்த்த படிகத் திருமேனியில்—மேற்கூறியவண்ணம் பார்த்த வித்தியாதேசமாகிய படிகத்திருமேனியில், கோத்த திரு மந்திரத்தால் பரனைக் கொண்டுவந்து— பிராசாத மந்திரத்தோடு இதயதாமரையிலிருக்கும்பரமசிவனைக் கொணர்ந்து, பார்த்தருளாற்சொல்லி பராக்கறுத்து— திருக்கடைக்கணோக்குமாறு விண்ணப்பஞ்செய்து பராக்கறுத்து, சோதி சிவாகமத்தின் சொல்லின்படியே நடந்து— சோதிசொரூபராகிய இறைவனருளாலப்பெற்ற சிவாகமத்தில் விதித்தபடி சிவபூசையைத் தொடங்குதி.

கோத்த திருமந்திரம்-பிராசாதமந்திரம். பராக்கறுத்தல்-அபிமுகமாக்கல். வ-அசை.

96. சோராமற் பூசித்துச் சொன்னபடி மெல்லிதழித்
தாரார் சமீபத்திற் றானிருந்து—வாராமற்
றானே பரனளிக்குஞ் சங்கரனா ரம்முத்தி
தானே தரினுந் தரும்.

இ—ள்: இதழித் தாரார் சமீபத்திலிருந்து — கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய இறைவனுக்குச் சமீபமாகவிருந்து, சொன்னபடி சோராமல் பூசித்து இல்—சிவாகமத்தில் விதித்தபடி சோர்வின்றிச் சிவபூசையைச்செய்து கிரியாமார்க்கத்தில் வழுவாது நில், பரன் வாராமல் அளிக்கும்—பரம்பொருளாயுள்ளோர் நீ மீண்டும் பிறப்பிற்புகாது என்றுந்தமக்கணித்தாகவிருக்குஞ் சாமீப்பிய முத்தியைத் தந்தருளுவார், சங்கரனார் அம்முத்தி தாமே தரினுந் தரும்— ஆன்மாக்களுக்கு என்றுஞ் சுகத்தையே செய்யும் பிரானுதலின் பரமுத்தியையே தந்தருளவுங்கூடும்.

சோராமற் பூசித்தல்—மந்திரலோபம் கிரியாலோபமின்றி ஊக்கத்தோடுமன்போடும் பூசித்தல். சிவபூசையில் அர்ச்சனாகஞ் செய்யுமிடத்து ஆன்மா சுத்தியடைந்து சிவத்தைத் தரிசிக்கும். பின் அக்கிலேசநீங்கின்றுஞ் சிவத்தோடு கூடுவதாகிய சிவயோகத்தைப்பெற்று மதனிகின்றுஞ் சிவபோகத்தையடைந்து பரமானந்த வாரிதியிற் றிளைக்குமென்பர். சங்கரனாம் முத்திதானேதரினுந்தரும் எனவுங் கூறியருளினர்.

தான் இரண்டும் அசை. முத்தி தானே என்றவிடத்து ஏ தேற்றம்.

இன்னுமிதனை, "மைநமலி கருமணனெனுமுமைகைகயிருமணம்பகை ஸிருவனாசேரி —இறைபுனல்கொடுதளைக்கினவொடுசிபதமும்வழிபடுமடியவா—துறைவிலபதமளித்தருளுங்குணமுடையிறை" எனனும் தமிழ்மறையில் துறைவிலபதம் என்பதனை நோக்குக. சண்டிபதம் என்பது சாமீப்பியத்தையும் இறையன் திருவடியையுணர்த்தி அத் திருவடியைச் சேரும் பரமுத்தியையுமுணர்த்திநிற்றல்காண்க.

97. நாதமார்க்கஞ் சாற்றிற் சங்கரனு மின்புற்ற
பூதிதிரு வேடம் போற்றியே—நீதியினாற்
பூங்கா வனஞ்சமைத்துப் பூமாலை புண்ணியர்க்குப்
பாங்காகச் செய்கை பரித்து.

இ—ள்: நாத மார்க்கம் சாற்றில்— தாதமார்க்க மெனப்படுஞ் சரியா மார்க்கத்தைச் சொல்லுமிடத்து, சங்கரனும் இன்புற்ற பூதி திருவேடம் போற்றி—சுகத்தையேசெய்யும் பிரானுக்கு என்றுமின்பமயக்கின்ற விபூதி உருத்திராக்கமாதிய திருவேடத்தை வணங்கி, நீதியினுல் பூங்காவனஞ் சமைத்து—விதிதவறாது பூங்காவனத்தையுண்டாக்கி, புண்ணியர்க்குப் பரித்து பூமாலை பாங்காகச் செய்கை — புண்ணியவுருத்தியாகிய பிரானுக்குப் பூமாலையை அன்பினோடு அழகுபெறக் கட்டுதலாகும். ஏ அசை.

98. அலகு திருமெழுக்கிட் டாலயத்தி லன்பா
லிலகு திருவிளக்கு மேற்றிப்—பலகாலுஞ்
சென்று வணங்கித் திருவடிவா ரஞ்சேர்த்தி
நின்றிடுகை தொண்டர்பணி நேர்.

இ—ள்: ஆலயத்தில் அன்பால் அலகு திருமெழுக்கிட்டு இலகு திருவிளக்கும் ஏற்றி—திருக்கோயிலில் அன்பினோடு திருவலகிட்டுத் திருமெழுக்கிட்டு ஒளியையுடைய திருவிளக்கையுமேற்றி, பல காலும் சென்று பல காலும் வணங்கி—பலகாலங்களினுஞ்சென்று பலதரம் பிரதக்கணஞ்செய்து வணங்கி, திருவடிவு ஆரஞ்சேர்த்தி—எம்பிரான் திருமேனியிற் பூமாலை சாத்தி, நின்றிடுகை தொண்டர் பணி—அத்தாதமார்க்கத்துத் தவறுது நிற்றல் அத்தொண்டரது பணியாகும், நேர்—நீயதனையறிந்து கடைப்பிடித்தொழுகுவாயாக.

பெரிதாய் விளக்கமுடைய திருவிளக்கென்பார் இலகுதிருவிளக்கென்றார். பலகாலும் என்பது இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது.

"நிலைபெறுமாறெண்ணுதியேல்நெஞ்சேநீவாதினமுமெம்பிரானுடைய கோயில்புக்குப், புலர்வதன்முன்னலகிட்டுமெழுக்குமிட்டுப்பூமாலைபுனைந்தேத்திப்புகழ்ந்துபாடித், தலையாரக்கும்பிட்டுக்கூத்துமாடிச்சங்கராசயபோற்றிபோற்றியென்று, மலைபுனல்சேர்செஞ்சடையெம்மாதீயென்றுமாரூராவென்றென்றேஅலறுநில்லே." என்னுந் திராவிடச்சுருதியுநோக்குக.

99. கொன்றையந்தார் வேணியர்க்குக் கோயில் பலசமைத்துப்
பொன்றியவை முற்றும் புதுக்குவித்து—நின்று
ரவலோகந் தன்னி லடையா ரடைவர்
சிவலோகந் தன்னிற் சிறந்து.

இ—ள்: கொன்றையந்தார் வேணியர்க்கு—அழகிய கொன்றைமாலை யணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு, பல கோயில் சமைத்து—பல கோயில்களைப் புதிதாய்க் கட்டுவித்து, பொன்றியவை முற்றும் புதுக்குவித்து நின்றோர்—பழுதடைந்தவை முழுவதையும் புதிதாகச் செய்வித்து இச்சரியாமார்க்கத்து நின்றவர், அவ்வுலகந் தன்னிலடைவர்—பிறவிக்கேதுவாகிய வினையைச்செய்யின்றி அவ்வுலகத்திற்பிறந்து தம்புண்ணியலோகத்தன்னிற் சிறந்து அடைவர்—சிவலோகத்திலே சிறப்போடு சேர்வர் அகவை அறிகுறி.

100\. அந்த மலமறுத்தின் ஆன்மாவைக் காட்டியதற்
கந்த வறிவை யறிவித்தல்—இந்தறிவை
மாறாமல் மாற்றி மருவுசிவப் பேறென்றுங்
கூறாமற் கூறக் கொடி.

இ—ள்: அந்த மலம் அறுத்து — ஆன்மாக்களை அநாதியே பற்றித் தன்ன ஆணவமலத்தையும் அதன்வழிவந்த கன்மம் மாயை என்னும் மலங்களையுமறுத்து, இங்கு ஆன்மாவைக்காட்டி—இந்நிலையிலான்மாவைச் சுத்தி செய்து காட்டி, அதற்கு அந்த அறிவை அறிவித்து—அச்சுத்தியடைந்த ஆன்மாவுக்கு மெய்ஞ்ஞானத்தை அநுபவவாயிலானுணர்த்தி, அங்கு இந்த அறிவை மாறாமல் மாற்றி—அந்நிலையில் பாசவறிவு பசுவறிவிரண்டனையும் மீண்டுமான்மாவைப்பற்றிச் செல்லவொட்டாது மாற்றி, மருவு சிவப்பேறு—ஆன்மாவென்றுநீங்காதநுபவிக்குஞ் சிவபோகத்தை, கூறாமல் கூற கொடி—அநுபவவாயிலானுணர்த்துதற்கு இந்நூல் ஓர் கொடி என்பதாம்.

"சொல்லாமற் சொன்னவரை" என்பதும் இது. இந்நூல் சிறப்புடையதாய் நின்று வீட்டினை யெளிதினெய்துமாறுணர்த்துதலிற் கொடி எனப் பட்டது.

அந்த மலமறுத்து என்றதனாலே சாக்கிரத்தின்கணுள்ள பதின்மூன்றவத்தைகளையும், ஆன்மாவைக் காட்டி என்றதனாலே சொப்பனம் சுழுத்தி என்னுமிரண்டிலுமுள்ள எட்டவத்தைகளையும், அதற்கு-அந்த வறிவை அறிவித்தல்- இந்த வறிவை- மாறாமல் மாற்றி மருவு சிவபோகம் என்றதனால் துரியம் துரியாதீத மிரண்டிலுமுள்ள ஒன்பதவத்தைகளையும் கூறியிருத்தலுங் காண்க. கொடி-ஞானதானக்கொடி என்றபடி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவன் திருவடி வாழ்க.

துகளறுபோதம் உரை முற்றிற்று.